

आ

१०६५

यःसरिपुन्हि/मिलापुन्हि

रमापति राज शर्मा

प. र. तु.

कृष्णध्वज नकःमि

दिव्यदास 'ककाभाइ'

मा. पशुपति भक्त धौभारी

ठाकुरलाल मानन्धर

फणीन्द्ररत्न बज्राचार्य

बलराम 'श्रमजीवी'

तिलक प्रकाश

यिन यी पिङ्ग

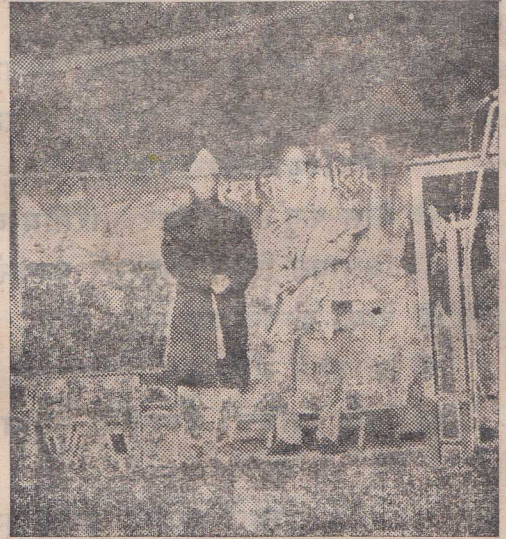
विन्दु प्रकाश जोशी

दुर्गालाल

सिद्धिचरण श्रेष्ठ

प्रेमबहादुर कसा

भूषणप्रसाद श्रेष्ठ

[वंगु थिला १४ वे १५ निन्हु यंक पोखराय् जूगु
ह्लापांगु बृहत नेपाल भाषा साहित्य सम्मेलनय्
की कवि चित्तधर 'हृदय' यात पोखरामितय् पाखें
अभिनन्दन देछाया च्वंगु ।]

इलं भीत पिया चवनी मखु, ई लिसें भी न्हाये माःगु हु ।
उकिं भीगु दे न्ह्यज्याकेगु कुतलय् लिधंसा बीगु
जिमिगु नं दुनुगःया इच्छा हु ।

लुमंका दिसँ

भाजुरत्न इन्जिनियरिंग एण्ड सेल्स प्रा, लि,

जिपिं

- ✽ लुकास सर्भिस ओवरसीज, बिलायत व
- ✽ इण्डियन लुकास सर्भिस, भारतया उत्पादन कार, ट्रक,
इत्यादिया स्पेयर पार्ट्स
- ✽ मेसि फर्गुसन ट्रैक्टर भारतीय व बिलायती
- ✽ बिलायत स्थित क्राइस्लर कम्पनीयागु कार व मेमेगु बाहन
- ✽ रेण्को कम्पनीयागु क्लच प्लेट
- ✽ इण्डियन अक्सिजन लिमिटेडया विभिन्न प्रकारयागु अक्सिजन ग्यास, व
- ✽ मेमेगु विभिन्न कम्पनीया मेसीनरी व अन्यान्य सामग्रीया

जिपिं नेपाल अधिराज्यया निंति वितरक खः

सेवा यायेगु अवसर बिया दिसँ ।

भाजुरत्न इन्जिनियरिंग एण्ड सेल्स प्रा. लि.

पो. बा. नं. १३३

ज्योतिभवन, कान्तिपथ, काठमाडौं

शाखा - वीरगञ्ज, विराटनगर, भैरहवा, हेटौंडा

नेपाल भाषाया
लम्पो

दं १८/२

ध्याल्या: १५५

नेपाल सम्बत १०९५ थिला/पोहेला

संरक्षक
चित्तधर 'हृदय'

सम्पादक व प्रकाशक
हेमबज्र बज्राचार्य

सहायक सम्पादक
विष्णु चित्रकार

व्यवस्थापक
पद्मरत्न तुलाधर

दछिया १२।-

छगूया १।-

नृपद स्मृति ३

न्याब्व.म्ह- ठाकुरलाल मानन्धर

श्वते खो अवन ह्डा ल्हाको प्रमाण करण वंग्व श्व
धास्यं वुजरपं मध्यस्थ लोकसन दो न पारया हुन अप्रमा-
णन प्रमाण याच मतव । चोस्यंता, साक्षि द्वयकंता, भुत्तरपं
यंडा श्व स्वंता वु प्रमाण जुंरं ख, श्वते विधिन थव याडता
वेत तु ख धनिक लोकया थव जुय पवातं । चोस्यं तथा
कालान्तर नों वु प्रमाणस वंग्व, चोया मदो साक्षि तु दो
जुकाले साक्षि याड ता पुरुष म्वा तोरे प्रमाणस वंग्व,
भुक्तिया वु व्यवहार काल तो भुत्तरपं यंड न तु प्रमाणस
वंग्व । चोस्यं ता साक्षि, भुक्ति श्व स्वंतास साक्षिया
-स्यनों चोया प्रमाण चेले माल्व, श्व नेता यास्य -नों वु
भुक्ति प्रमाण चेले माल्व ख । चोस्यं ता द्वाकाले वु थजुर
साक्षि द्वस्यं च्चकाले वु थजुर वु छे आदिन थावर विषय
थम भुत्तरपं यंड मजुयु जुरो लीस जे पनि पात्र दो श्व
विषय जेधाय मदो म्वं म्यसा आदिन वु थथ्यं । थव
विषयस मिस्यं भुत्तरपं यंडास थम अज्ञानी जुबाब
क्रिया मयास्यं मिस्यं भुत्तरपाथ्यं च्चकाले काल वंत डाब
श्व जे विषय धाय मदो भुत्तरपो था तु जुरो । धनिकसन
जिदं तो थम क्रिया मयास्यं तयु टों जुरो म्यंवसन दिषय
जिदं तो सोहन भुत्तरपं यंनिव तों जुरो थेस श्व विषय
भुत्तरपोस सुधरो धनिकस्यं नाले मदो काल न वुत्व ।
धनी जेट मजुयु जुरो पुरुष संधि जुयाव वाली जुव ब
मखयु जुरो श्वया विषय जिदं तो सुनान भुत्तरपं यमं

ओया तु जुरो । पतिभाषास चोको सोमास अधिक भुक्तरपं
ता थखेर, "र्वस सोमा याडता किलि आदिपं चिन्ह याडता
पोलकं भुक्तरपं ता थखेर, वालीया विषय भुक्तरपं ता थखेर,
स्त्रीया विषय भुक्तरपं ता थखेर राजाया विषय भुक्तरपं
ता थखेर, ब्राह्मणस विषय भुक्तरपं ता थखेर, जिदं तो
थोलसन क्रिया याडा मदो जुम्हा भुक्तरपोस जुरो धाय
मदो छ । हडथो शिलोकस च्वंग्व खुता विषयस स्त्री विषय
वो राजविषय वो वाहिकन जुको नियदं पोलडाव भुक्तरपोस
जुयां धनि स्वरो छ जुस्यं क्रिया मयाडान । स्त्रीया विषय
वो राजाया विषय वो जुको शरछिदं भुक्तरपं ता जुरसनों
थो त्वसन क्रिया मयाडा जुरसनों भुक्तरपोस जुय मफो जुरो
राजधन स्त्रीधन राजानं वु जीर्णहने मदो जुरडान । मिस्यं
भुक्तरपा वु मदो, थम चचरपा वु मदो, थेस धनिया
मदावन्न मिस्यं तु भुक्तरपास क्रिया याय काले वु क्रिया
प्रमाण, भुक्तरपान भुक्तरपा मजुव धनिया विषय मदाक ।
धनिकसन विवाद याडा, क्रिया याडा मदो, म्यवसन भुक्त-
रपं यंडास जिदं मदवरन हडा भुक्तरपो त्वं सिकाले दायतन

भुक्तरपा नपं जिदं दंनडाव भुक्ति प्रमाणस वंनो, धनिकया
मजुव । अछेलन परकि विस्यं ता थखेर, खुस्यं ता थखेर,
सोस्यं ता थखेर । वलावाहन कास्यं ता थखेर, डस्यं ता
थखेर, मे छे मोड तस्यं ता थखेर, थव खुता वु भुक्तरपं
यंडा जुरसनों भुक्ति प्रमाणस मवंग्व, धनिकन चाहलपे दो
थवतेया नाम आगम भुक्ति धाय । वाप द्वाकाले क्रिया
याड तस्यं ता मिसन वाप सिडाव कायन जेन गतेया
धाय मदो व्यवहारस वंज माल जुरो, थेस थव छं लहास्यं
मवंकाले, लीस थव सोध्य मफो जुरो । भुक्तरपं तदथा स्वं
पुरुष वंनडाव भुक्ति प्रमाण जुरो, धनिकसन मिस्यं भुक्तर-
पंतास थव स्वंपुरुष तो वु क्रिया मयाकाले जनपदार्थ छ थव
धास्यं नाले मद्दाटों आगम भुक्ति वाहिक जुकाले । धनिक
सिकाले सिववया अविजन याडावो साक्षिद्वाकाले प्रमाणस
वंग्व, धनिक सिधेस म्यंव, कंड तथा अविजनन लहाया वो
उधं जुकाले प्रमाण वंग्व जुरो ।

वइगु स्वांयाः षुन्हि बलय्

चत्रसापासाया नीन्यादँ बुन्हि तःजिक न्यायेकेत

आवंनिसँ फुगुचाःगु ग्वाहालि याना दिसँ ।

“ग” या खँय्

रमापतिराज शर्मा

हाना वयाचवंगु भाषातय् हिला धनेगु स्वभाव दया नं छकलं झता कायेक मजुसे अमि हिला व पाना वनेत नं छगू क्रम ज्वना वनिइ, छगू लँ ज्वना वनिइ । छकलं हाचां गायाः यक्व परिवर्तित रूपय् वनेत थाकु । थवया त्वाथःया तकि त्वःमफिइक्कुसे कथंछि थवया हिलासु स्वयेइइ । गथे ‘धेवा छग्वल’ या छकलं धिब्लुः जुलमखु । थवया क्रम थयेदु धेवा-धिबा-धिब, छग्वल-छगल-छगःछ जुसे धिब्लुः थुकथं जुउवनिइ । थुकथं आः क्वग्यालाः शब्दतय् स्वभावजान धवाथुइकः वयाचवना । थुगु इवः हनां कीगु भाषाय् गयात व्वंवया चवना । आः ‘ग’ या चहःपहः वया फेरफार हिलाकथंपु छसिइकथं म्हसिइका स्वये ।

‘ग’ छगः कवर्ग अथवा थिक कथु इवःया स्वंगःगु आखः या रूपं कीगु वर्णमालां वयना तःगु दु । थमि थवं थवय् माःछिचा स्नापू दु । उकिं ‘ग’ यात व्वनेवलय् थपिं अःपुक नाप लाये दु । ‘ग’ मा फेरफार व हिला कथंपु थव कवर्ग लिसैलिसै नं दु ।

कीगु भाषा खँग्वलय् थव ‘ग’ आखःग्वः खँग्वःया न्होनें दुनें लिउनें माछिचा स्वये दु । अथेहे थवयाके सकतां थें मा आखःत चवना नं त्याजिना चवंगु दु । छुं आः न्होनें ‘ग’ दुगु खँग्वःत लुमने, ‘ग’ तय् त व्वने

खँग्वःया न्होनेया ‘ग’

गथि

गन

गथु

गथे

गथां मुगः

गये

खँग्वःया न्होनेया ‘गः’ -

गःछे

गःपः

गःतां

गःधवाखा

खँग्वःया न्होने गा -

गामाः

गाचवः

गाथे

खँग्वःया न्होने गाः -

गाःमचा

गाःसा

गाःहिति

खँग्वःया न्होने गि -

गिये

गिजिमिजि

खँग्वःया न्होने ‘गु’ ‘गू’ -

गुलिचा

गुबले

गुसु

गूत

गूसिधांय

खँग्वःया न्होने ‘गुं’ -

गुंपुन्हि

गुं दु

गुं गू

खँग्वःया न्होनेया ग्य (गे) -

ग्यने

ग्यग्य स्याये

खँग्वःया न्होनेया ‘ग्या’ -

ग्याये

खँग्वःया न्होनेया ग्व (गो) ग्वः

ग्वथगुलि

ग्वःप

ग्वःजामन्हो

ग्वलय्

ग्वर्खा

खँवःया ल्होनेया ग्वा

गज्यः ग्वाथु ग्वालि

खँवःया ल्होनेया 'ग्वाः' -

ग्वाःपसः

आः खँवःया लिउनेया 'ग' यात स्वये :-

फुंग बुंग दाग

खँवःया लिउने या 'गः' -

मगः उगः नुगः

देगः व्हंगः नुगः

किसिमागः सकिमागः कंगः

खँवःया लिउनेया 'गा'

फांगा प्वंगा व्हंगा

सांगा पांगा च्वगा

योगा नांगा दुगा

खँवःया लिउनेया 'गाः'

मंगाः बुंगाः कंगाः

चुपिगाः इनागाः जःसिगाः

मेगाः खितुमाः सःबुगाः

खँवःया लिउनेया 'गि'

लिगिलिगि ल्वगि इगिदिगि

खँवःया लिउनेया 'नि'

तगि छागि पवगि

अगि

खँवःया लिउनेया 'गु'

चंगु कांगु स्यंगु

झोगु म्हासुगु नगु

खँवःया लिउने 'गू'

गंगू गुगू भगू

अंगू छयंगू कयंगू

थुकथंहे 'ग्य' 'ग्व' तय्त नं छुछं स्वयदु धौग्वः, खँवः

ह्यंग्वाः लिग्यां आदी

खँवःया दुनेया 'ग' त नागःतगः अगस्ति यंगालय् आदि ।

थुकथं खँवलय् वइगु 'ग' तय् छुं परिचय काये धुत ।

आः मेगु आखः स्वयाः 'ग' या विस्कंगु स्वभाव व वया फेर-फार आदियात व्वने । 'ग' या चहः पहः यात व्वनेगु नं भाय् व्वनेया माःपहःया खँ जुइ ।

दकय् न्हापां श्वया स्वभाव थये दु । खँवःया दुनेलाइ बले 'ह उ ...' आदि याथे हे श्वया उच्चारण नं तना वनिइ । थये

'ग' ल्यनिइबले

'ग' मल्यनिइबले

छगू

छउ

छगः

छअः-छः

म्हगः

म्हअः, म्हयः

फागः

फाअः

म्हगः

म्हअः, म्हः

पवगि

पवई

छोगु

छोउ

थयेहे मेगु भासं वइगु शब्दय् नं खने दु । थये

'ग' ल्यनिबले

'ग' मल्यनिबले

जागिर

जाइर, जाःरि (खवपभाय्)

जगत्कुमार

जअरकुमार

भगत्चा

भअरचा

दुगादास

द्रुआदास

बुद्धिसागर

बुद्धिसाअर

भगवति ध्वाखा

भउध्वाखा

भगवतिचा खुसि

भउचा खुसि

श्व नियम नेपालिइ नं मथिउगु मखु अर्थात् नेपालिइ

नं खँवः दुनेया 'ग' तंगु खने दु थथे -

'ग' तं थाय्

'ग' मतं थाय्

भगिनी

बहिनी

गंगटो

गङ्गटो

भ्यागुतो

भ्याउतो

शृंग

सीङ

हिग

हीङ

अंगुलि

अङ्गला-औला

अंगुलीयक

अङ्गठी-औठी

तर श्व नियम खँवःया न्होने लाइगु 'ग' यात मथिउ । उकि थय् 'ग' तने मफुगु न्होने 'ग' दःगु खँवः-यात छकः नं मुने थथे ।

गथु

गथांमुगः

गन ?

गवाज्यः

गवांघ्रा

गलः

गः

गूतः

गवाः

खँवः दुनेया 'ग' ग्वःया न्होने आपाः यानाः अनुस्वार (ङ) ग्वः खने दु श्व अनुस्वार ङ दयगु श्व 'ग' या हे प्रभाव खः । श्व कथं या खँवः छकः नं लुमना स्वये । थथे

हिती मंगः

तांगा पुचि

प्वंगः

मंगाः

चवगापाखा

मंग

वंगः

हेगवाः

तुंग

मंगलय्

च्वंगाम्हुकेगु

कंगः

मंगालय्

ग्वंगः

अंगः

गवांघ्रा

कंगः

द्वंग

मंगलःसि

लांगलःसि

गूंगु

(थनेगुनं)

श्व नियम फुक थासय् नं मखु । अर्थात् 'ग' या न्होने थय् अनुस्वार जुये मफुगु थाय् नं यक्व दु । थथे

मागःसकि

उगः

हागः

छगू

छगः

छगाः

अगूचा

दाग

जिगिजिगि

होगः

सोगः

इगिदिगि

तर फुकं थासय् मखुसां 'ग' या प्रभावं वया न्होने अनुस्वार च्वं वःगु वया स्वभाव अवश्य दु थथे

स्वंगः (स्वंग) - स्वंगः

प्यंगः - प्यंग

गुग (गुंगः) - गुंगः

स्वगू (स्वंगू) - स्वंगू

प्यगू - प्यंगू

गुगू (गुंगू) - गुंगू

थय् छगः निगः, छगू निगू, थन धाःसा छंगः निगः व छगू निगू मजुगु । तर स्वंग-स्वंग, स्वगू-स्वंगू, प्यंगः-प्यंगः, प्यगू-प्यंगू, गुगः-गुंगः गुगू-गुंगू आदि धाःसा जुइगु स्वये दु । हानं 'ग' बतलें नं मयः थाय् 'गाः' तया छगाः निगाः थें हे स्वगा, प्यगा गुगा हे आपा पाय्छि जुया च्वंगु दु । अर्थे नं थन 'ग' दुगुया प्रभावं थमि स्वंगा प्यंगा गुंगा आदि जुउ वने फःखवाःगुखें थपि खः । थपि नित्ये वले 'स्व' व 'गु' धाये बलय् अनुनासिक दःगुलि स्वंगः गुंगः दःवने छिन । तर 'पि' धाये बलय् 'पि' या छचला स्वये मदु । तर नं 'स्व' व 'गु' तय् सरह हे स्वंगः गुंगः थें थननं प्यंगः छने दु । उकि थन श्व पिया नं गबले 'पि' जकं दुला धकाः थन लुमने बहः जुउ । थुकिइ तामाङ्ग गुहङ्ग आदि भासय् श्व 'पि' यात 'प्लि' धाइगुलि श्व 'प्लि' वा 'लि' 'ल' वा 'न' उच्चारण जुउ वने फुगु सूच कथं (गबले लें फिये या लें फिये थें) । 'नि' न्व वासि श्व यानं अनुनासिक मात्र लयनाः प्लिप्लि-पि-प्यंगः थय दः वन खये फु ।

तर 'पि' मजुइक हे नं अथवा 'पि' जक खयाः नं

प्यंगः जुउवने फगु खं ग्वः नं यन मरुगु मखु यथे फायेगु
गा 'कागा' जक मबुउसे 'ग' या प्रभावं 'फांगा' जुउगु दु ।
जकि धाये जिल 'ग' या न्होनेया मा आखः अनुस्वार
युक्त जुउवनि धयागु सूत्र छुं खंवल्य् साःवया च्वंगु दु ।
अपि यथे —

फायेगु गा — फागा — फांगा

फुयग — फुसय् च्वंगु ग — फुग फुंग

दुरुगा — द्रगा — द्रंगा

चुपि दुंगुगा — चुपिगाः — चुपिगा

(खपया छगू खुसिया नां)

व्हःया गः — व्हःगः — (सिमा) व्हंग

म्हिःगयां म्हिग — म्हिम्हिगः — म्हिङ्गःम्हिग

'ग' या न्होने अनुनासिक स्वर दत धाःसा थपिला

याउकहे अनुस्वार जुये फु । यथे —

बुंगाः — बुंगा,

स्वंगः — स्वंगः

कंगाः — कंगा

संग — सांगा

संगु — संगु

गुंगः — गुंगः

स्वंगः स्वंगू प्यंगः प्यंगू गुंग गुंगू जुइथे 'ग' मरुथाय्

अनुस्वार च्वं वये फइ मखु यथे —

स्वथु स्वपा स्वपु स्वखा

प्यथु प्यपा प्यपु प्यखा

गुथु गुपा गुपु गुखा

'ग' या धर्मं थय् न्होने अनुस्वार च्वं वःसा अनुस्वार

या धर्मं 'ग' च्वं वइगु थाय् नं दु । यथे तिहि तिहि न्हुया

ति ति न्हुया' या 'तिगातिगा न्हुया' थवया प्रयोग यथे बु-

चला न्हल 'तिगा तिगा जंगल पारी गगा' यथे हे 'सिह व

संहार थमिकेनं अनुस्वारं यथे 'ग' यात साला दुब्बना

काइ । 'ग' लिसे 'ह' मिल्य् जुउबल्य् 'घ' जुयेमाः थुकथं

सिह — सिग्ह — सिघ जुइ । यथेहे संहारया नं संहार-

संगहार जुइ । इत्यादि ।

सिह, संहार या सिघ, संहार जुइगुलिइ अनुस्वारं
'ग' यात सालाः 'ह' याके 'ग' च्वनाः 'घ' जुल खःसा 'हला'
या 'घला' जुउगुलिइ थव अनुस्वारं साला हःगु 'घ' मखुत ।
अथेहे 'ह' याके 'ग' च्वं वये फत । 'हला — गहला — घला'
जुल । 'हला' धाय् थें 'घला' धाय्गु नं झोगु न्वचुं ववज्वया
च्वंगु दु । (थवयात खला — घला — हला कथं नं खःला
धका स्वये छि) ।

यथे 'ह' याके 'घ' च्वं वयाः हला — घला जुउसा 'ग'
याके 'ह' च्वं वइगु थाय् नं दु । यथे 'गथे' या 'घरे' 'अगति'
या 'अघाति' । यथे क्रियां खंग्वः जुउवनि थाय् नं दु यथे
गने — घंजाहः ।

'क' या 'ग' जुइगु थाय् नं छकः स्वये

नकदेश — नगदेश

प्वस्तिकं — प्वस्तिकं

धयाक — धयाग

थन्याःगु पहः नेपालिइ यक्व दु । यथे —

काक — काग

साक — साग

शुक — सुगा

एकादश — एकाह — एगाह — (एघार)

करोति — कर्छ — गर्छ

यथेहे नेपाल भाषाय् आकिवं या नेपालिइ आगौं-आघौं नं
थुकथं यात्रे खः ।

बालामुले — बालाउले — बालाउमुले — बालागुउले
आदि न्वचुया कथं तय्त स्वयाः 'ग' छगः हानं न्वचुं पिज्वः
वये फःगु स्वयेदत । अर्थात् 'बालाउले' स थव बालागु उले
याकेया 'ग' थव आगन्तुक 'ग' खः । थगुने नगुने नय् नगुने
आदि खंग्वःया 'ग' यात हानं 'म' जुइगु थाय् दु ।

'ग' या 'म' जुइगु थाय् यथे —

थगुने — थगुने — थाउने — थामुने

नगुने — नागुने — नाउने — नामुने

नय् नगुने — नय्नागुने — नय्नाउने — नय्नामुने

‘ब’ या ‘ग’ जुइगु थाय् —

देवं — देगं

देवल्य् — देगल्य्

भवस्ति — भगस्ति

‘ग’ या प्रभावं वया न्होने अनुस्वार च्वंवये फु थ्यं (प्यगः— प्यंग थें) वहे अनुस्वारया प्रभावं गुगुं ‘ग’ याके च्वंगु अनुनासिक नं तं वनेत अःपुया च्वंगु दु । थथे

चंगु — चंगु

पांगु — पांगु

स्यंगु — स्यंगु

कांगु — कांगु

इचंगु — इचंगु

म्हंगु — म्हंगु

संगु — संगु

खँवः दुनेया ‘ग’ तनीगु नियम (जगत् कुमार — जःरकुमार थें) थमित नं (चंगु, पांगु आदि यात नं) लाःवः । तर ‘ग’ या न्होने अनुस्वार दुगुलि थपि न्हापां ‘ङ’ नि जुइ । अलेतिनि तनिइ । थथे —

चंगु — चङ्गु — चंड — चउं

पांगु — पाङ्गु — पांड — पाउं

स्यंगु — स्यङ्गु — स्यंड — स्यँउ आदि

थथेहे —

पांगा — पाङ्गा — पाडा — पां

फांगा — फाङ्गा — फाडा — फां

फुंग — फुङ — फुड — फुँअ इत्यादि

थथे अनुस्वारया लिउनेया ‘ग’ या ‘ङ’ जूसा थथेहे ‘ग, ज, द, व’ फुकंया नं ‘ङ, ज, न, म,’ जुउ वनेफु क्रमस थपि हानं थवहे अनुस्वार लिउनेया ‘ग’ या ‘ङ’ जुइगु सूत्र कथं —

इचंगु — इचंड

म्हंगु — म्हंड

कांगु — कांड

‘ज’ या ‘ञ’ जुइगु सूत्र कथं

(मञ्जु) — मंजु — मंजु

(मञ्जरी) — मंजरी — मंजरी

‘द’ या ‘न’ जुइगु सूत्र कथं —

(चुन्दा) चुदां — चुनां

(ववन्दा) ववन्दा — ववन्दा

(चन्द्र) चंद्र — चंन

‘ब’ या ‘म’ जुइगु सूत्र कथं —

पिबहाल्य् — पिबाल्य् — पिमाल्य्

सि वाः दुंवाः — सिमाः दुम्माः इत्यादि

‘मुगः’ या विभिन्न अर्थय् सिमुगः, नमुगः, गथांमुगः प्याखं मुगः आदि दु । थुकिइ प्याखं युगःया मेगु रूप प्याखंस्वः नं दु । खँवः या दुने च्वंगु ‘ग’ तनिइगु सूत्रय् लानाहे थव ‘मुगः’ या ‘ग’ तनाःलि मु अ जुउ वन । थवहे मु अ या सन्धि प्याखं स्वः थय् नं जुउ वने फु । छतुं थन ‘स्वः’ या हे — मुकं स्वःयाहे नं अर्थ मरुगु मखु । ‘स्व’ या अथे ‘छ्यो’ काय्बले नं प्याखं स्वःया अर्थ पिहाँ बः ।

थव ‘ग’ या क वर्ग फुकं लिसे नापलाय् फया च्वंगु ऊ खँवःत नं थन हानं छकः ववये ।

‘क’ लिसे स्वाःगु प्वस्तिकं — प्वस्तितं

‘ख’ लिसे स्वाःगु गुये — गुके — खुये

गने — सुखूगके — सुखूखने

ग्याये — ग्याय — ख्याये

‘छ’ लिसे स्वाःगु गथे — घरे

‘ङ’ लिसे स्वाःगु फांगा — फाङ्गा आदि

नेपाल भाषा व्याकरण

प. र. तु.

नेपाल भाषा न्हिया न्हियं च्वन्ह्याना वनाच्चंगु दु ।

आशा याना ।

नेपाल भाषायात च्वन्ह्याकेत कीसं फुगु कुतः याना च्वना ।
तर साप हे दुखया खँ थौं तकं झीसं नेपाल भाषायात
स्वःगु छगू वैज्ञानिक व्याकरण दयेके मफुनि ।

नेपाल भाषाया थःगु हे विशेष पहः व स्वभाव दु ।
उकिं संस्कृत, अंग्रेजी वा मेगु गुगुं भाषाया व्याकरण थ्व
भाषायात चीगु ज्या अस्वाभाविक व अवैज्ञानिक जुइ ।

नेपाल भाषायात स्वःगु थःगुहे पह्या छगू व्याकरण
मदुगुलिं यानाः थौं तक अप्पःसिनं धयाथे नेपाल भाषा
अशुद्ध च्वया वयाच्चंगु दु । विद्यार्थी तसें जक मखु नेपाल
भाषाया शिक्षक व प्राध्यापक तसें नापं नेपाल भाषा शुद्धं
च्वये मसःगु खने दु । अज ला नेपाल भाषाया नांजाःपि
पुलांपि न्हूनि साहित्यकार तसें नापं नेपाल भाषा शुद्धं
च्वये सःगु खने मदु । थ्व झी सकसिगुं निति तसकं हे
मछालापुगु व दुखया खँ खः । थःगु मां भाय् हे शुद्धं च्वये
मसयेगु न्ह्यामहसिया निति नं मछाले माःगु हे जक खँ जुइ ।
थ्वपा सिबे नं थःगु मां भाय् शुद्धं च्वयेगु कुतः मयायेगु
कं हे दुःखया खँ जुइ । अकें याकनं हे नेपाल भाषाया
छगू गतिलाःगु व्याकरण दयेकाः उकिया नियम कथं नेपाल
भाषा शुद्धं च्वयेगु कुतः सकस्यां पाखे जुइ माःगु दु ।
थये मजुल धाःसा व्याकरणय् छगू पहः मदयाः भाय् अशुद्ध
जुजुं वनाः नेपाल भाषाया थःगु मौलिक स्वभाव हे तना
वने फु । न्हापा नं की आजुपिसं व्याकरण दयेकाः भाय्
शुद्धं च्वयेगु मयाःगुलि मेमेगु भाय् विशेष यानाः संस्कृत
भाय्या प्रभाव लानाः कीगु भाय्या गुलिखे थःगु पहः तने
धुंकूगु दु । थ्व कीगु भाषाया तसकं तर्धंगु क्षति खः । थुक-
थंया क्षति हानं मजुइकेत कीसं नेपाल भाषाया छगू
वैज्ञानिक व्याकरण दयेके तसकं हथाय् जुइ धुंकूगु दु ।
थ्व खँब सकल भाषा प्रेमि तसें बांलाक बिचाः याइ धकाः

थये जूगुलि हे थौं तक पिहां वयाच्चंगु नेपाल भाषाया
व्याकरण धाःगु नेपाल भाषाया निति ज्याख्यलय् मजुगु
खः । आःतक नेपाल भाषाय् न्हूगु पुलांगु गुगुं नं व्याकरण
सफू सकसितं मान्य मजुगुया कारण नं थ्वहे खः । धाथे
धायेगु जूसा आःतक पिहां वयाच्चंगु नेपाल भाषाया
व्याकरण सफू फुक धयाथे अशुद्ध खः । उगु व्याकरण
सफू नेपाल भाषाया पहः व स्वभावयात त्व कथं मजु ।
उकिं न्हूगु व्याकरण दयेकेत यक्व अध्ययन व अनुसन्धानया
ज्या याये मानि । साहित्यिक सफू च्वये थें व्याकरणया
सफू च्वये फइ मखु । झीगु भाषाया धाथेगु पहः सीके
धुंकाः तिति कीसं कीगु भाषायात स्वःगु व्याकरण दयेके
फइ । थुकिया निति पुलांगु भाषा साहित्यया अध्ययन
यानाः, प्रचलित शब्दया मूल लुइकाः भाषा विज्ञानया
आधारय् व्याकरण दयेकेगु ज्या जुइ मानि । उकिं भाषा
विशेषज्ञतयपाखे हे जक ग्यमुलाःगु व्याकरण दयेकेगु ज्या
जुइ फइ । यम्हेसिया यथे व्याकरण दयेकां भाषाया उन्नति
जुइ फइ मखु । आः थें छम्ह छम्हसिया छगू छगू व्याकरण
जुया च्वंतले भाषाया विकास तापाना हे जक च्वनी ।
उकिं याकनं हे भाषा विशेषज्ञत जानाः नेपाल भाषावा
छगू वैज्ञानिक व्याकरण दयेके पाखे कुतः जूसा बांलाइ
ताया ।

बिनु

कृष्ण ध्वज नकःमि

बिनुयागु पहः खनाः म्हस्यू-तास्यूपि फुक्कं धैथे मनूत अजुगति चाः । वयागु बानि-चानि खँल्हा-बल्हा खनाः फुक्कं लय्ताः । लय् मताइ नं गनं, वयागु सः नाइसे चवनाः ये पुसे च्वं । सल्य् न्यालु-फाकु मडु । सुयातं तुगल्य् मुलुं सुयाः खँ ल्हाये धंगु मडु । फुक्कं नापं बोलि-बचन तयाः खँ ल्हाइ । अकि फुक्कसियां वयात यः ।

तर, ... तर छाथे मस्यु फुक्कं नापं अथे मिल्य् जूसां, फुक्कसियां वयात यः सां, व अपि नापं ता ता पानाः वना चवन । अपि नापं भेल्य् मपुं । अपि नापं भेल्य् पुनेत स्वइ । तर, व बिस्युं बिस्युं वनी । साहु खनाः साहुमारा बिस्युं वनी थें । अकि छम्ह निम्ह पासापिसं अले छें लिक्कं च्वंम्ह फुकी तताःजुम्हं धाइगु “धात्थे हे धाक्व सिक्व माःम्ह मिसा ।”

बिनु मां बीया याकः म्हाय् । छेय् दुथे फुथे धैथे नकाः त्वंकाः व्वलंकाः तःम्ह । तर अय्सां वयागु बैसयात थःगु म्ह त्वः मजू । बैसं जाइबल्य् त्यासे त्यायम्हपि नयज्यू खने दैथे, व अथे मजू । गंसिचा । सिस्वांचा । म्हधिकः नं अपाय् च्वं ग्यसुमलाः । अथे धकाः व अपाय् च्वं बांमलाः मजू । बांहे लाः ।

हाइस्कूल पास जुयाः बिनु कलेज वन । कलेजय् नं व खनाः सकलें लय्ताः । व्वनेगुली व सुयां स्वयाः वव्य् मलाः । अकि प्रोफेसरत नं व खनाः न्ह्यू ल्हाः वः । तर,

मनोरंजन धालकि बिनु न्यालु फाकुथे याये यः । अकि छम्ह निम्ह पासापिसं धाइगु- “धात्थे याम्ह हे बिनु का ! वयात लय्ता धंगु गुबले मडु । गजाःगु नीरसगु जीवन, वयागु । न्ह्याबले उदास उदास खने दुगु जीवन ।”

ख नं खः, बिनुयागु जीवन उदास खने दु । सूद्यो मडुगु सर्गः थें, वयागु जीवन । मानौ वयागु नुगः छपोतं हाकु सुपाचं त्वपुना तःगु दु । वया पुनीगु वसः नं अथे हे छ्यू, बुलु । ह्याउं बुत्ता कः झः धा गु वसः ला वयात गुबले मयः । धात्थे धाये माल धाःसा वयागु जीवनय् ह्याउं वसः लाःगु धंगु हे बाःरा पिकाः बल्य् छन्हु जक हे जुइ । वयात झः कः धाःगु छुं हे वसः मयः । ह्याउंगु वसः ला नां हे काये म्वाः । तर अजुगतिया छता खँ । वयात नं ह्याउं यः । गुलाब स्वां । ह्याउंसे च्वंगु गुलाब स्वां वयात यः । कं दुगु गुलाब स्वां वयात यः । गुलाब स्वांया काः व पिहां वनी बल्य् हाक्कुसे च्वंगु छयनय् ह्याउंसे च्वंगु गुलाब स्वां न्हिलाः न्हिलाः वनी ।

बिनुयागु जीवन उदास धकाः जीवन खनाः व गुबले धमचाः । जीवन नाप कुचायाः गुबले बिस्युं मवं । वयात थःगु जीवन नाप मतिना दु । छेय् च्वंपि मां बी नाप मतिना दु । अले जुनुचा बिजानाप मतिना दु । अकि छमिगु

स्वाःया ज्ञाणि वं सभिस यानाचवन । तरत्वाःबाःयापि छम्ह
निम्हेसिन वयात “द्यबं मङ्गुगु दुख सियाच्वंम्ह,
स्वाःसां स्वाःसां आखः व्वनाः जागिर नयाच्वंम्ह सः सा
लखपति जुयाः चवने दुम्ह ” धकाः धाइ ।

अमिगु खँ न्यनाः बिनु ह्वाः ल्युंसे च्वंकी । अमिगु
खँ न्यनाः वया नुगलय् थुं दी । वया नुगलं धाइ “अशि-
क्षित मिस्त ! कतपिनिगु तुती दना चवनीपि मिस्त !
आमजाःगु बुद्धि यानाःला थौं मिसातय्गु थजाःगु गति जुया
च्वंगु ।” गुबलें गुबलेंला स्वाः मदुगु खँ न्यनाः वयात सः
यानां सः याये फइमखु । छम्ह निम्हेसित म्हुतुइ दंक लिसः
बी ।” छु मिसातय्सं आखः व्वनेगु धांचा कांचा यायेत हे
जक ला ? स्वाः मदुगु खँ त्हानाः दे न्यंकेत हे जक ला ?
अमिगु तुती स्यः मदुला ? थः थम्हं दनेत । गुलि तक्क
स्वायेगु कतपिनिगु लिधंसाय् ? मिखा दयाःनं कापि मिस्त !
धाल धाल मिस्त धइपि मिस्तहे । मिजंत धइपि मिजंत हे ।
अपिलिसे कीगु छु लगय् जू । अमिसं धाः धाः थें यायेगु,
याः याः थें याकेगु हे कीगु धर्म ! व्वहचंगु खँ ! व्वहचंगु
बुद्धि ! व्वहचंगु संस्कार !”

वयागु खँ न्यनाः छम्ह निम्ह त्वाःबाःयापि मिसातसे
म्ये वांन्याना चवनी । “गय् धाये फुगु मिसा जात जुयाः ।
स्वयेबलय् कवंचा ह्वाः वःसां ग्याक्क हे न्ह्याःम्ह मिसा
खनीसा । श्व मिसां नं छे याना नइ ला । गुलि तिम्कय्
जूगु खँ । मिजंतसे धाःथें का धाःगु । व्वारि म्हुतु ।
प्येखुले माःगु म्हुतु ।”

बिनु थःगु हे लंपुइ । थःगुहे बिचालय् । थःगु हे
नियमय् सुरु सुरु वना चवन । सूचीं थें । वयात सुयागुं खं
सालामकाः चुम्बकं थें । व सुथ त्हापां दनी । वसिबें पुइ ।
जुखा बें इली । लः ली काइ । गनेद्यो, भगवान द्यो
पुज्याइ । जा शुइ । मां बी पिनत नकी, त्वंकी । भतज्या
सिधयेकी । अफिस वनी । वइ । थुकथं वया जीवन घःचाः

न्ह्याना चवन ।

बिनु त्यासे जुइ धुंकल, न्ह्याय्यागु बैस खनाः मां
बोया नुगलय् मि पू । अमिसं स्यू त्यासे बैसयागु लव्य् ।
छक्कः निक्कः बिनुयाके न्ह्याथंगु नं खः, इहिपाःयागु खँय् ।
तर बिनु याये मखु धकाः धिपि यात । “सलं वां न्यायथें”

वयागु चालावाला खनाः वया मां बोया मं ववतुं ।
ह्वाउंक झसुकाः व अमि । गुबलें गुबलें वया मांम्हं धा नं
धाइ— “बिनु, भचा हिलाः हिलाः समाः याना ला जु,
छु पुता ! न्ह्याबलें न्ह्याबलें छगू हे जक बांलाःला व !
बाहालय् च्वम्ह नाइंचा खं ला, गय्चवं नक्कलि याना
जुइ । हिं छता फेसन । हिं छता सँयागु छाय् । छ जुलं
.. ।” मांम्हेसिगु खँ न्यनाः बिनु न्हिलाः न्हिलाः धाइ
“वहे ला धैगु व नाइंचा जुलः । जि छं न्ह्याय् बिनु जुल,
मखुला ? मांम्ह त्वहय् जुयाः व न्ह्याय्या ह्वाः स्वया
चवनी “लातां केरा स्वः थें ।”

छम्ह निम्हेसिनं बिनुया प्यं ल्यूने थथे नं धाः,
“उइ य पि खिच्चा स्वयाः मउइपि खिच्चात ग्यानागु ।
स्वयेबलय् जक न्व सवाःचा । ह्वाः पिच्चु नुगः वंचु । पिने
पिने अफिसय् अफिसय् मिजंत नाप घिसिमिसि जुयाः
ह्वाः ह्वाः ल्वाकाः खँ ल्हाइम्हं नं कीपि नापं खँ ल्हाइला ।
न्ह्याबलें ववपुं ह्वाः । न्ह्याबलें कुतुं वइथें च्वंगु ह्वाः ।
सुनां धाल, अ, उखुनु लाखय् छम्ह मिजं नाप वयात
खनागु हँ गय्चवं हँ ल्हाः पुत्तपुइकाः न्यासि चायाः केले
मिखा कनाः खँ ल्हाना जूगु । नक्करी ! लज्या भचाःम्ह !”

थजाःगु स्वाः मदुगु मिसा खं बिनुया नुगः हीसे
चवनीगु । “चि मत्तां इला तःथें ।” यथे धया जूपितिगु
म्हुतु प्ये खुला बी मास्ति वः, बिनुयात । तर छुयाये ! व
विवस ! सुयातं छुं धालकि वयात तुं अःखःवतं म्हुतुइ
दंक खँ प्वः चिका हइ । लज्यां ल्हेये मफयेक । “लज्या
मचाःम्ह नक्करी ! मां भुतुलुइ वंम्ह ! सावय्चरं !” छु

छु धका: ... । खिचा खी आपां कयेकेबें जुइ, बयात ।
खवा: ह्याउंसे बँचसे चबंका वइ ।

अमिगु खँ लुमं लुमं व होमी चाइ । इक्कुसे चवनी ।
न्हिम्हम् हे पाल पुल पाल पुल नगुत खनी वं । वया मनय्
खँ बुल् बुल् थाहां वया चवनी, बुँगाचाय लः थाहां वइथें ।
बने धुँकूगु छता छता खँ न्हयोने चवं वइ ।

न्हापा बाःलय् जूगु धटना लुमनी । ब बःचा धिकः
तिनि । बाःलय् ध्वाँइकासा म्हिता चवनागु । नाइँचा ,
उमाचा, कमलाचा व ललिचापि नं दु । अपि नं जि नापं
तुं म्हिता चवंगु । बाउचापि व वया पासापि ऊचाः क्वय्
गुच्चा म्हिता चवंगु । सियूचा खिचा छम्ह थः थम्हंतुं
व्यासि चायाः तिति न्हुयाः भ्वाथः कापः वां वां डानाः
म्हिता चवन । फुक्कं थः थःगु आनन्दया पुखुली लाल् कया
चवन ।

आकाकां सियूचा खिचां व्हाउं व्हाउं ऊगुलिं जिमिगु
मिखा अन जू वन । बाःलय् छम्ह मिसा दुहां वल । खिचां
उयां चवन । बाउचिया पासा छ्याकःचां खिचायात अप्पां
कयेकल । अमित गुच्चा म्हितेगुली डिस्टवं जुल धकाः जुइ ।
खिचां क्वाँइ क्वाँइ हालाः खुट्यां खुट्यां कयाः वन ।
ब मिसा जिमिगु पुचलय् सुरु सुरु वल । जिमि पासापि
वं वया खवाः, वं वयाः खवाः स्वया चवना । नाप नापं व
मिसायागु ख्वालय् नं जिमिगु मिखा जू वन । छुं धाइला
छुं न्यनीला धकाः ।

मिसा बांलासे चवं, बाज्यो वने धुँकूम्ह सां । अपाय्
चवं गंसि नं मजू । ल्हं धयां ग्वाथ्या भ्वाथ्या जुइक नं मखु ।
वसः पुना तःगु नं अपाय् चवं ववह्यं मजू । स्वां पवः बुत्ता
दुगु कूल व्वाइलया पसि । अजाःगु हे सियूगु रंगयागु मिसा
लं । दोसल्लाया गा । न्हाय्पनय् नं प्वाल् प्वाल् थोगु तःप
ल्हाती निपु निपु चिची पुगु लुं चुरि । थय्क्क स्वयेबलय्
चीमि ला खहे मखु थें चवं । वयागु ख्वालय् करुणा, समता

दया पश्चाताप्, प्रायश्चित छु छु दु वला जि मस्यू । तर तंया
साब दहे महु धकाः धायेफु ।

जिमिगु ध्वाँइ म्हितेगु ज्या दित । बबिचिगु ल्हाःती
ध्वाँइ दहे दनि । जिमिगु मिखा म्हमस्यूम्ह मिसायागु
ख्वालय् । तर व मिसाबागु मिखा धाःसा जिगु हे ख्वालय्
जक । वयागु तुगलय् दुखया मि व्छ्या चवंगु दु बाय् सुखया
निभाः थिना चवंगु दु । वला जि मस्यू । तर वयागु
मिखाय् जितः स्व स्वं आनन्दया जः दुबिना चवंगु दु धकाः
सी दु । जितः अथे तुलुं तुलुं स्वया चवंगुलिं जिमि पासा-
पिसं न्ह्यसः मिखां जितः स्वत । जि म्हुतु पकु चिकाः मस्यु
धकाः लिसः भाय् याना । जिमिगु खँ भाय् नं व मिसायात
न्हिले मास्ति वल थें । व मुमुक्क न्हिल । जि नं वास्याहां
न्हिला । जिमि पासापि हुक्कं न्हिल । मानौं बाः छगुलिं
न्ह्यथें चवं । गुच्चा म्हिताचवपि बाउचापि नं वाताहां
चवनाः न्हिल । तर अमिसं डा स्यूलां व्याहां स्यू । छुं नं
मस्यू ।

जिमिगु न्हिले ख्वालय् व मिसायात खँ ल्हायेत लें दत ।
“छिमित चकलेट यःला मस्त,” धकाः भवं प्वलं चकलेट
लिकयाः जितः नाइँचापिस्त सकसितं बिल । नाइँचा
च्वाकिचां भवं प्वला खतं क्वाप्लावक नहे नल । मेपिसं
नयेत भवं प्वला चवन । तर, जितः गय्थें गय्थें चवना
चवन । नयेला । मनयेला । छु याये ! छु याये ! जिमि मां
पिसं धाःगु खँ इबाट्ट लुमन । “बोक्सितसं लाले नयेगुली
त्वनेगुली स्यंकाः नके यः हं । अथे नःपि मनूत लाले
सुकू सुकू गगं सिना वने यः हं ।” जितः थ्व खँ लुमं लुमं
ल्हाःती चवंगु चकलेट हुं थय्कं वां व्छये मास्ति वल । व
मिसा खनाः कुनु कुनु तं पिहां वल । “म्हस्यू न तास्यू अर्थे
चकलेट नकः वइम्ह” । जिगु खवाः छकलं तमं भय्बिब ।
मनय् गुनु गुनु मि च्याना वल , जन वं “चकलेट् छाय्
मनयागु” धका धाः बलेला छकलं नुना व्छये मास्ति वल,

न मिसायात । जिगु तंभा मी दुया व्छये मास्ति बल ।
 “अय्लाः काइबल्य सि ग्वं दुइथें ।” छकः स्वे पिनाः
 स्वया । तर छुं मधया । जिगु ख्वाः ख्युंसे च्वना वल ।
 वा वये त्यंगु सगः थें । बाः छगुलि किजां मिजां दन ।
 सियूचा छिचा नं हू हू खया हल । जिगु पहः खनाः व
 मिसायागु ख्वाः नं ख्युंसे च्वन । वं हानं लिसा कयाः धाल
 “छाय् छत्त चकलेट मयोला ? चाक्कुसे च्वं, साः न ।”
 थ्व खं न्येनाः गुनुक्क मिच्याना दइथें जिगु तं नं च्याना
 वल । जिगु मनं मनं धाल “छं धाये माःला चकलेट
 चाक्कुसे च्वं धकाः । गुबलें चकलेट नये मखेपि ला ।”
 नाईचां छ्वःमी ध्यो लुया बिल । “वयात चकलेट स्वयाः
 पाउँ यः । जिमि स्कूल्य न्हाबले पाउँ न्याना नयेगु ।”
 नाईचित जि मे मिखा कनाः स्वया । जिगु बानि अमिसं
 बांलाक स्यू । जि तं चालकि लसि खाःथें खाये यः । अकि
 वं हानं छुं मधाल । जि तं चायागुलि व मिसायात छु जुल
 मस्यु । वं ख्वाउँक कसुकाः तल । वया मिखा लः लः
 धाल । तर जितः वयागु वास्ता मडु । जि म्हुतु फस्वयेका ।

“बिनु, बिनु धकाः जिमि मामं ऊयालं सः तल ।
 जि हं धकाः लिसः मबिया । त्वाः फस्वयेकाः लुसि कुति
 कुति याना च्वनाम्ह थ हे मस्वया । जिमि मां लुखां पिहां
 वल । जि गन वन धका माः वःगु जुइ । जिमि मामं व
 मिसायात जिमिगु पुचल्य खन । व स्वाःया स्वाःयां वयाः
 जिगु ल्हाः मायां ज्वन । जिगु ल्हाःतय् चकलेट खनाः न्येन
 “मुनां ब्यूगु आस चकलेट ।” जि मिसायागु ख्वालय् गुलुक्क
 स्वया । चुपि थें जःगु जिमि मांया म्हुतु तज्यात, “चाकु
 वयनाः मोहनी याना यंकेगु बिचाःला, मचायात ।” स्वये हे
 सतारनी ख्वाः वः जिमि मां, अबले । त तः ग्वयेक मिखा
 कनाः बाः थ्वयेक हाल । तर व मिसां छसः हे मतः ।
 यानों वया म्ये ध्यना तःगु दु । ख्वा ह्याउँसे, वँचुसे
 च्वन । ख्वाउँक असुकाः तल । मिखां लुरुक्क ख्वबि

हायेकल ।

उबले ध्याकुं अजि मवःगु जूसा व मिसायात छिचि
 मामं छु छु जक घाइगु जुइ । छु छु जक याइगु जुइ ।
 “स्वालाका भचमय्जु थः लुमना वस जुइ, माया वनाः
 मचायात चकलेट बिल जुइका । स्वाःल हाले मते ।” हानं
 व मिसायात स्वयाः धाल “हं जां माया, छे हं । तुगः
 मछिकां छु याये । जूगु जुइ धुकल । छु याये ! थः थःगु
 कर्मया भोग । “स्वाला हं थ्व मिसानाप हाले मते धकाः
 मिखा भाय् यात, ध्याकुं अजि । बुरिया खँ न्यनाः व
 मिसा सुह सुह बाःलं पिहां वन, जितः स्व स्वं । व
 खनाः जिगु तं मर्तनि । जि म्हुतु बेक्वयेकाः सीमा सीमा
 याना ल्हातंपाला व्छया । ध्याकुं अजि, हय् ! अथे नं
 याये त्यःला धकाः हक्कल । जि मां नापं छे वना ।

खँ छु खः । जि छुं न मथू । व मिसां जितः जक
 छाय् स्वया च्वंगु जुइ । छाय् चकलेट इना ब्यूगु जुइ ।
 जिमि मां व नाप छाय् हाःगु । धातथें जितः मोहनी याये
 त्यंगुला, वं । खइ खइ, अथेहे खइ । नत्रसा जिमि मां
 अपाय् च्वं हालीला । बहनी देना म्हेसिया न्हयो मवः ।
 मयः मयः वरे मिसायागु ख्वाः जक न्ह्योने वया च्वन ।
 त्वः मंका व्छयेत सने । कं कं न्ह्योने वया च्वन ।

छंगु, स्कूल्य वना बले लँय् थ्व दुक्क नाप लात, व
 मिसा व फिसिक्क न्हिल । जि छयो फहीका । तर व
 न्ह्यू न्ह्यू वन । व न्ह्यूगु जितः हिस्पाःगु थें ताल ।
 जितः व खनाः कं तं पिहां वल । वनाःइनाः वयागु ख्वाःपाः
 छपातं ई फाना बी मास्ति वल ।

स्कूल्य आखः ब्वनाम्हेसिया आखलय् मं मवं ।
 व हे मिसायागु ख्वाः जक लू लू वया च्वन । वलासय्
 च्वं च्व थें मं मडु । पासापि नाप खँ ल्हाये नं मं मन्त ।
 स्कूलं लिहां वया । तर व मिसायागु लुमन्ति लिना
 च्वन ।

थौं कहेला स्कूल वं सां, वः सां लिफः लिफः स्वयां जुडगु, जि । गनं व मिसां जितः स्वयां चवंगुला प्रदुला धकाः । जितः व नापलाइ धकाः म्हय ज्यू हे मडु । तर मिखा धाःसा जवं खवं वना चवनी । व गनं दुला धकाः ।

अथे जु जुं तः न्ह वन । न्हि छकः धैथे वं मिसां नाप लाइगु । स्तनीं जि छम्ह वया प्रेमिका थें जुल । जितः मस्वयेकं वया जा नयाथे मच्चंला मस्यु । जि खन कि वया खालय आनन्दया जः व्वाहां वेइगु । जि स्कूल वनेगु इलय व छयाय नं छयाय चवं चवनीगु ।

आः ला जितः नं व मिसायागु बारे छुं सीके मास्तिवल । व सु जुड । छाय जितः मतिना याइम्हं थें स्वयाचवंगु । जितः छाय अपाय चवं मायां स्वया चवंगु, वं । जि वया सु परय जू धकाः । म्हस्यू थें यानाः जितः स्वयाः न्हिलाः न्हिलाः वनीगु व । न जितः हेकाः सुं मिजं नावं व्हंका बी त्यंगुला मखुला ! छु माः थौं कहेयापि मनूतय्त । अने अनेगु, खं मत्ती वया चवन । जि वयात म्हसीकेगु निश्रय याना ।

छम्ह, जि ध्याकुं अजिया छैय वना । “यः ध्याकुं अजि, यः ध्याकुं अजि धा धां तलय थाहां वना । ध्याकुं अजि ववथाय दुने चवनाः मकः कया चवंगु । जितः खनेवं अहो ! बिनु मयजुला, वा वा दुहां वा । थौं गनं लें दून ले । स्वयं नकः वयागुला ! छ लाखय छु धाल पास जुल हं मखुला ?” धौं सः वयेक ध्याकुं अजि न्यन । जि ववथाय दुहां वना । ध्याकुं अजि मकः न्ह्योने तया बिल । तवः मकलय मि जल्ल थना चवन । ल्हाः क्वाक्क मकः छक्कः कया । ध्याकुं अजि भुनु भुनु हाल, मिस्तयसं न्ह्याक्क हे आखः व्वंसां छु याये ! लिपा निधानय वयाः व हे घः व्यकुं मच्चासे मगाः । थौं आखः व्वना धकाः ति ति कुँइ कुँइ याना जुड । सँ फं फं तया जुड । वहांथां वहांथां चवंगु सुरुवाः न्हयाना जुड । तेपचा खने वयेक पसि

सिनी जुड । जिमिगु पालय ला नीकु हाकःगु पतासि । पिहां वंसां गनं थयक्क थस्वये मछाः । थौं कहेला म्वालाकाः न्हम्ह भमचा हे थ थः स्वयाः जुडगु । “ध्याकुं अजि थःगु आलोचनात्मक खँ प्वांकल ।

जि इतः मितः कना चवन । गथे यानाः व मिसा सु धकाः न्यने । ध्याकुं अजि हानं छुं धाडगु खः ला । का म्वासे जू जूगु जुड धकाः ती जक खँ छुना, — “अजि, अबले बाःलय वयाः जिमित चकलेट ब्यू वःम्ह मिसा दुनि छु धाल अँ, जां मायाधाःम्ह, सु व । गन चवम्ह । अजिया सु परय जू ? मकः कुना चवम्ह ध्याकुं अजि जिगु खँ न्यनाः छक्कः पक्कला परय जुल । छु धाःवःगुल्याः थव मयजुं धैथे । जिगु न्हायपं ति ति स्वाना चवन, अजियागु खँ न्यनेत । ध्याकुं अजि क्वाक्क कसुकाः तल । “छिमि मां मं छुं मधाःला । छिमि मांमं स्यु हे स्यू नि व मिसा सु धकाः बिचरायात अबले छिमिसं याये जिक्व हे अपमान याना व्छत । बिचराया थः लुमनाः वःगु । तर छिमिसं । छु धाःगु त्याः थव अजि धैथे जि अजुगति चाल । अजि खँ स्वानां तुं यंकल । “बिचराया कर्मय मडुगु सुयां छु लगय जू ।” ध्याकुं अजि मकलय मि छक्कः ग्वलाः हानं धाल ।

“छं मस्यू । छ मचा तिनि । अथे हे खुला न्हयला तिनि दतं जुड, छ । मांया दुरु त्वना हे चवन तिनि । छिमि मांया हानं प्वायय दत । दैबया लिला अथे जुड धकाः सुनां छु स्यू । छत अरि चाल । गुभाःजु वयनाः फारय यात । तर अरि गारये जु जुं वन । छ नं गंसि जु जुं वन । प्याथः थें जुया वन । कथि थें चवना वन । मांयागु दुरु छिकल । अयनं नं छंगु त्वय मलाः । वयं वयं थें मज्यू । गुलि वासः यात ज्यू हे मज्यू । फुक्केस्यां छंगु आसा त्वःतल । छं सिबय चवय स्वम्ह दाजुपि नं दु । अपि आःतक्कं द हे दनि । अमि छंत गुलि यः । छ जुलं

बौला कहेला । सासः छगू जक त्यं दनिम्ह । घिति घिति । गवकःला सौ बॅय सल ।

अबले किस्नचिया कलाः भाःत अन हे तिति । दंत फुतं कलाःया भाःत । भाःतया कलाः । कलाः भाःत सुकु मतुया ज्वः थे । मचा खाचा सुं दुगु मखु । निम्ह सिपुया मचा दयेकेगु छुब मं दु । तर छुयाये ! देवं मब्यूसिनि सुया छू लगये जू ।

छन्ह, छन्त हानं सौ बॅय तये हल । तचवः जुयाः । घिति घिति जुया चवन । सासः वव्या वंगु मखु । फुवकं व्हाँय् व्हाँय् र च्वाँय् च्वाँय् । किस्नचा व वया कलाः बं स्वः वःगु । गबाय्त नं छंगु सासः मवंसिनि किस्नचिया छु मत्ती वल थें छिमि मां बौनाप खें छुत । “मचाया आस मन्त हरिनारां ! आःला अलय्ला । मचायात तचवतं सास्ति जुल । सासः त्वते मफुत । न थव थाय् जकं मतुत ला वयात । थाय् छकः हिले माल ला । जि छता खें न्यना तयागु नं दु । “मचायात सुयातं दान बिल धाःसा मचा जिया वने फु । दान काइपि सुं माः वने माःगु मडु । बरु जिमिसं हे फया काये । जिमि मचा खाचा सुं दुगु मखु । छिमिसं सि हे स्यू । मचाया कर्म हने मानि धंगु जूसा अबस्य बांलाना वइ । मखु धंगु जूसा थाय् हिलेवं मचां हंसं त्वःती । “थव खें न्यनाः छिमि मां बौ कू नल । कलाः भाःतया चास् खुस्, चास् खुस् खें जुल । छु बिचाः वल थें ग्यु घकाः छंत लःल्हाना बिल । छंत लःल्हाना व्यू बले छिमि मां गय्चवं खवःगु । हि हि लनाः । बना वनी थें च्वंक । सुनानं दिक्के मफु । तर छुयाये ! व विवस ! म्हाय्या जीवनं नं ला आःला अलेला । हिक्क हिक्क छगू जक त्यं दनिम्ह ।

किस्नचिया कलाः भाःतं छंत वया छें यंकल । अमिगु भाग्यं धायेला, छंगु कर्मं धाये अमिसं याः याःगु वासलं यि । । म्हासु तपुलि गुरुजुयाथाय् फारय् याये यंकल ।

डाक्टर, कम्पाउण्डर यागु वासः नकल । व वासलं नं छन्त फाइदा यात । छ थौं स्वयाः कन्हे, कन्हे स्वयाः कंस बांला ना वल । छं न्हूम्ह मां बौ नं थःगु ज्यान स्वयाः अप्वः माया याताः छंत व्वलंकल । छंगु छि च्व काल मां बौयागु मतिना विल । अमि दुथें फुथें नयाः छंत प्वाः जायेक नकाः व्वलंकल । छं ज्यू बांलाना वः लिसे छं मटं बौया छंत लिगना यंके सास्तिवल । किस्नचा छनाः अमि इर्ध्या वन । छन्हु थव खेंय अमि थाक थुक नं जुल । तर त्वाः बाःयापि-सं स्यूगु खें संसारं स्यूगु खें । छंत दान व्यूगु धकाः । प्यन्हु मयाः किस्नचा नाथ छिपि मां बौया त्वागु जुइगु । दैब संयोगया छता खें- छिमि चौधिकःम्ह किजा बुसेंलि छिमि मांया कोखय् मेम्ह छम्ह हे सन्तानं बाय् काः मवल । म्हाय् जुलं छहे छम्ह जक । अर्कि नं अमि मन व्हाना व्हाना व्छः । म्हायायागु मतिनां ।”

“बिचरा जां मायाया मिखा खव खवं मना वः । छंत स्वये मखनाः । वया मन् गुलि खवः जुइ । न्हाथ्येहे धाःसां मांया मन् । थःगु लाहि स्वये सुया मयइ । गय नुगः तर्यां तये मजियाः ऊखुनु बाःलय् वयाः छंत स्वः वःगु । तर छिमिसं ब्रयात धाये जिकव धया व्छत । याये जिकव याता व्छत ” थुलि धयाः धयाकुं अजि सुंक चवन ताःहाकय्क सासः ल्हानाः ।

वयागु खं जिगु नुगलय् मि मलखं कल । नुगः व्हाना व्हाना व्छल । छाति पम्हइ थें जुया वल । “वने न्है अजि, धयाः जि अनं वया । तर लॅय् वयाम्हेसिया “जुमि यंकुम्ह थें जुल ।” फिपलाः तापाः मजूगु छें, फिक्वे थें जुल । बहनी जा नं नये मयल । चिपं जक थियाः छौं वनां नं न्हयो मवः । खें लुमं लुमं म्ह इयातुसे चवना चवन । “व मिसा जिमि मां । जितः बुइकूम्ह, मां । जि म्हुतु बेक्वयेकाः सीमा सीमा याताः ल्हातं पात्ता व्छयाम्ह, मां । जि थुकलं बिया-म्ह मां । तर जितः गुबलें बेक्वः मिखां मस्वः, व मामं ।

न्ह्याबलें न्हिलाः न्हिसाः मतिनां स्वया चवन, व मामं ।

कःलि फाता पू थें मन् फाता पुल । मखु मखु व जिमि मां मखु । वला सत्रु खः । अपराधि खः । धात्थे जितः बुइकूम्ह मां खः सा गुबलें मेपिन्त दान बिया व्छइ मखु । थःगु ला हि मेपिन्त लः ल्हाइम्ह मां, जिमि मां मखु । व बोविस खः । व लसि खः । व दंकिनी खः । थः म्ह पुता स्वाः स्वाकं स्याइम्ह । स्वाः स्वाकं हि त्वनीम्ह । “मुत्रो यायेला आः खः वयां । आः माया याः वयां । दत्तले कुचाः मदये धुंकाः बिचाः ।

बर छेय् च्वपि मां बौ हे जिमि मां बौ । अमिसं मया-सा थौं जि गन थ्यने धुं कल जुइ । अमिगु कृपां थौं जि, जि जुया चवना । जितः व्वलंकुम्ह मां । जितः लहचूम्ह मां जितः जीवन व्यूम्ह मां । जिगु खि च्व काःम्ह मां । धन्य धन्य छ । जितः बॅय् मतये थें यानाः माया याना तल । गुबलें जि छुं जुल धाय्वं छिमि चच्चि चच्चि न्ह्यो बइ मखु । छिमिसं थः मनसे जितः नकाः त्वंकाः व्वलंकाः तल । जिगु मिखाय् गुबलें खबि वयेके मव्वु, छिमिसं ।

हानं दुइ फाता पू थें नुगः फाता पुल । नुगः खवं जितः धया चवन । “बिनु, झिला झिला तक्क थःगु प्वाथय् तबाः काल नाप संवर्ष यानाः बुइकूम्ह छंम्ह मामं, छन्त छाय् मेपिन्त दान बिया व्छत जुइ । स्वथोक छकः बिचाः याना स्वसा, छं । धात्थें धाये धाःसा सिर्फ छंगु मतिनां दान बिया व्छःगु, अमिसं । छ म्वाइला धंगु आशां । छंगु ख्वाः स्वये दैला, धंगु आसां मेपिनिगु ल्हाःती लः ल्हाःगु, छन्त । छुयाये ! अमिसं अबे मयासे मगात । अपि बिबस ! छन्त सौ बॅय् तया तये धुं कल । मिखा भवे कने धुं कल । अबले किसनचिगु आसां जाःगु खंयानाः छ म्वाइला धकाः छिमि मांपिसं दान बिल कतपिनिगु ल्हाःती बिल । “का धासा छं, थुकी अमिगु छु द्वं दु । अमिसं थःगु हिया लागि थःगु मातृत्व तक्क नं स्याना व्छत । छंगु लागि

अमिसं थःगु मतिना त्याग यात । छु, आःनं छं धायेफुला ? अमि छ प्रति माया मदु धकाः ! अपि पापि, अपराधि, बोविस, लसि, दंकिनी धकाः । न्ह्याथ्येहे धाःसां मां खः । छंत बुइकुम्ह मां । व थें जाःम्ह पबित्र संसारय् छुं मदु, सुं मदु ।

बिनुया मनय् नुगः छोटय् त्वापु जुया चवन । छम्ह जन्म व्यूम्ह मां । मेम्ह जन्म भर लहचूम्ह मां । गजाःगु अन्तर व्दन्द वयात । वहे अन्तर द्वन्द्व वयात सी नं मफु स्वाये नं मफु याना तल, थौं तक्क ।

गजाःगु कंया दश्वी स्वाना चवन, व बिनु । “कंया दश्वी न्ह्या च्वंगु गुलाब स्वां थें । निगः त्वहंया दश्वी बुया वःगु तरुल थें ।”

छन्हु, बिनु अफिसं छे लिहां वया च्वंगु । लॅय् वयात सुनानं सःतल । “अय् मय्जु, अय् बिनु मय्जु । थःत सः तू थें चवनाः बिनुं लिफः स्वत, ध्याकुं अजि । “गपाय् च्वं भाता भाता वनागु छ, मिजंतथें । सें सें हे वलका छंत नापलाये धकाः भाता भाता वयागु । ध्याकुं अजि ता ताः हाकय्क सासःल्हानाः धाल । “गन वना वयागु ? अजि, थबाय्ती ।” बिनुं न्यन । “इतुं बाःलय् न्ह्याय्था थाय् छकः वना वयागु का । मव्वनागु ता दत ।” ध्याकुं अजि तथ्यंगु लिसः बिल । “अं, छन्त छता खं धाये धकाः चव-नागु ।” ध्याकुं अजि बिनुया ख्वाः छक्कः स्वयाः धाल “ज्ञां माया थौं कन्हे तच्चतं मफु । थौंला कन्हेला थे च्वं हं । उखुनु ला तच्चः हे जुल धाःगु । ध्याकुं अजियागु थ्व बाक्यं बिनुया नुगः छल्ल मिन । नुगः भाता भाता मिन । म्ह छम्हं ववाः लखं लूम्ह थें जुल ।

ध्याकुं अजि मचिकं न्याये मानि धकाः रामचिगु पसलय् दित ।

बिनु सरासर छे वन । वयात चिकु ज्वर वःथें कपाः स्याथे छप्पो स्याथे जुयाः म्ह वयानुया वल ।

वयागु तुगल्य तच्चतं वा फय् वया च्वन । तर गम्भिर
भावनां जाःगु ख्वालय् छुं खने मडु । चःति जक नाः नाः
वया च्वन ।

म्ह सुख मडु धकाः बिनु छं वन । तर वया मिखा
धवाळा थे । वया तुगः काइयाँ मिन । मिखाय् खबि लः
लः धाल । वं थः थम्हुं सराः बिल । “ झोक्क नं
मनीम्ह । सि नं मसीम्ह । ” गय् यानाः वनेगु व मांया
थाय् । छु न्हासं वनेगु यः मां धकाः । क्षमा याइला जितः
व मामं । “ मांयागु ख्वा न्ह्योने च्वं वल । व हे मुसु
काःगु ख्वाः वहे मतनां स्वया च्वंगु ख्वाः । मांयागु ख्वाः
लुमं लुमं खबि कं कं वल । वयात तच्चतं खबे मास्ति
वल । ह ह पनाः गःपः तपुया वल ।

वयागु चच्चियागु अवस्था लासा फांगां स्वया च्वन ।
व सुकुं सुकुं ख्वाःगु यगाना च्वंगु तस्बिरं न्यना च्वन ।
न्हायकनं स्वया च्वन । खबि स्वःल्हूगु पवंगां सह्याना च्वन
तर छुयाये ! अपि निजिव !

कन्हय् खुनु सुथय् बिनु छेँ पिहां वल । ह्याउंगु
दोपत्तायागु पसि, ह्याउंगु हे लं ल्हाती प्वाल् प्वाल थोगु चुरि
सक्कल् धाकायागु गां न्ययाः । नापं नापं दाला व्यकुं च्याःम्ह
ज्यापुनीचा छम्ह नं दु । वयागु ख्वालय् लय्ता त्वांय् वया
च्वंगु खने दु । तर मिखाय् उख व पश्चातापया सुपाचं
भुना च्वंगु सी दु ।

लाकां तारा तारा सः वयेका नाइँचा त्वांय् त्वांय्
वल, बिनुयात खनाः । “ बिनु दिदि थौं गन लय् । जि नं
वयेला । ” त्यासे जुइ धुं कूम्ह सां मचा पहः वःम्ह नाइँचां
न्यन । “ न्हूम्ह भमचा थे च्वं छला थौं ” नाइँचिगु खँ
न्यनाः बिनुयात मछाःसे च्वना वल । ख्वाः ह्याउंसे च्वन ।
नकतिनि निभाः लूगु सर्गः थे । वयात छु धाये छु धाये
जुल । वया तुगःपा धुक धुक सन । तुगः बरलाकाः धाल
“ छं मस्यूला ! थौं मांयागु ख्वाः स्वयेगु धकाः मांयागु

स्याये त्यम्ह मेय्या सः

— दिव्यदास ‘ककाभाई’

सखी स्वरे थौं जितः व खङ्गी
गःकी त्यंगु तुति ल्हाः चिना,
अशां जिगु ला, छकूया मखा
उलि मछि याना जित स्याय् त्यंगु ?
खबि वै च्वंसां जिगु मिखां थन
भ्याः भतिहे माया वै मडुगु,
कं जक जिगु ख्वाः तुलुं स्वया नं
वैगु चुपि न्ह्योन्य वयना तःगु ।

धन्य मन वयागु नं थे छाना
स्वरे जितः वं स्याये त्यंगु !
यथ्यहे खःला वैगु धर्म थन
जिथे जाःपित्त जक स्याइगु ?
गुलि निर्दयी व गुलि निर्मोही
करुणा धैगु दहे मडुगु,
जितः थे वैत नं अये याःसा
थ्वी मखुला वं बेदना धैगु ?

ख्वाः स्वः वने त्यनागु का ! ” बिनुयागु खँ न्यनाः नाइँचा
त्वहहे जुल, लाति थे ।

बिनु सरासर बाहाःलं पिहां वल, ज्यापुनीचा ल्यू ल्यू
नयाः ।

व छम्ह घःजुगी

मा. पशुपतिभक्त धौभारी, खवप

‘दुनिवां वैंत नेपामि धाइ

तर नेपामि वैंत घःजुगी धाइ

धी मज्यूम्ह, पाछासि दुकाये मज्यूम्ह -

अलग तये माःम्ह

व छम्ह की देया हे जाय् बूम्ह

महान शिल्पकार, महान इन्जिनियर

थौं कन्हैया गण्डकी योजना, कोशी योजनाया छवन्ना ।

तर वैंत कीसं ‘घःजुगी’ धकाः अपमान याना चवना

वंगु थौंतकथा निस्वार्थ सेवाया सिरपा बोथे ।

महाद्यो - छुचुंया धुलं बिभू-स्नान यायेमाःगु थले बूम्ह ।

पार्वती - यच्चुसे चवंगु च्वापुया छेय् बासं च्वं वःम्ह ।

इमि निम्हेसिया दथुइ मतिनाया बुंगाचा बुया बइ

गबले हे मदिक लः धाः न्ह्याइ - अथाह खुसिया रूप काइ ।

महाद्यो छखेर सी लाइ - पार्वती मेखेर

छगू खुसिया निगूसि गबले नाप लाइ मखु ।

पाखा ववय् चवनाः महाद्यो दवदव थानाः पार्वतीयाके प्रेमया भिक्षा पवना चवनी

लुखा खलु थोक पार्वती भिक्षा बीत दना चवनी

दथुइ समाजया अथाह खुसि न्ह्याना चवनी ।

भिक्षा कायेत पाखा धो पुलाः महाद्यो न्ह्याज्यायेगु आँट याये मफु ।

भिक्षा बीत पार्वती नं लुखाखलु हाचांगायाः खुसि छीगु आँट याये मफु

वं वैंत स्वंचवनी, वं वैंत स्वंचवनी

अतृप्त कामना यानाः ।

छगू खुसिया निगू सि गबले नापलाये फेमखु ।

दनदन व्छइचवंगु समाजया सिपेय्

निम्हं फाता फाता पुलाः सिना वनी ।

श्वहे खः ‘घःजुगी’ महाद्यो व च्वापु गुँइ बासं च्वंम्ह पार्वतीया प्रेम कहानी

ध्वपमत

ठाकुर लाल मानन्धर

“घरचायापुम्ह पिशाच !” सलम्हय् चवना वःम्हस्ये बबःबिल, थः सलनाप तुं ध्वपय् दुबलय् “आमो वैवकूफ मतयाजलं जिगु गुजोगु दुर्गति यांना बिल छं !” “वहे खँका न्ह्यावले,” ध्वपमतं लिसः बिल, “थः थमतुं पिना हयागु दुःखात सदां करपिन्त हे जक पाः यायेगुका मखुला छिमिसं ! दशां कःम्ह अभागी थुलि अप्पो छु यांना बो फयि अय् छन्त ? त्यान्हु मघास्ये उसि मघास्ये चच्छि चच्छि यंक बन ध्वपसिथय् जः बियाः इरुथिर जुया चवना छथे डाःपि सकसिगुं ज्यानया माया कयाः धास्थेलि, छतुं मूर्ख ध्वां जुयाः जि हय् हय् धया च्वंक च्वंक झं झं दुदुपुया बस्येलि करपिन्त ला दोष बोगु छं थःत पाः मघास्ये ? “ए” जि हे का अभागी मखुला,” लँजवालं धाल, “छंगु मतजः नाप त्वाय् चिनाः हितेषी धकाः चवनागुलि का जितः थव दशां कःगु स्थूला ?”

“जितः ला पाः याये दयि मखु बाः, जि यांनाः ला मखु न्है” ध्वप मतं हबासं लिसः बिल, “जि थःत बिया-लःगु कर्तव्य पालन यांना चवना मदिरक, मस्यंक मदोक । ज्ञान दुपिन्त ला जिगु मत सकसियां त्वाय्, ज्ञांमरुपि ध्वां मूर्खत सिवाय् सेपिन्त अ-लं अ-लं मछो”

“ध्वां का ! मूर्ख का जि ! मखुला” राजनीतिज्ञ हालां हल-लँजवाः ला उजाम्ह लाना चवन खनी “सु नाप खँला बला यांना चवना अय् छं, म्हस्थूला जितः छं, जि गुजाःम्ह

जिमि जुजुं पत्याः यांनातःम्ह, थःगु देशं मान याये फक्को याका चवनाम्ह, सभासद धाक्कोया नायः । न्हारां शिव शिव, हरे जिगु देश हाय् करुणा चायापुम्ह जि मातृभूमि आवलि जि मदयेकाः जिगु थाय् कयाः सुनां छन्त लँ केना ब्यू वयि । “वाहरे वाह ! गुम्ह ला थःत हे लँ केने मसः व राजनीति सःम्ह नेता ! छ मन्त धकाः स्वैत छु खांचो जुयि अय् तानां छः, छंगु ज्यानया माया कयाः हय हय धया चवनाम्ह जितः म्हमसीकुस्ये लँ तंपिन्त लँ केतिम्ह स्वेनगु भाप्युम्ह छ, अपशोचका छंगु देशयात छ सिकं जां दुम्ह नायः लुइके थाकुसा”

राजनीतिज्ञ हानं लिसः मबिल । ध्वपमत न्हापाथे तुं ध्वप सिथंसिथं इरुथिर जुल मतं खयेकाः, जि गुलि अभागी सो धकाः । करपिन्त भि याये धकाः कुतः यांना जुयां छं बारंबार थुकथं करपिसं ब्वः बोका चवने माः अपजश ब्यूगु न्येना चवने माः, “अयसां” वं धाल सुख मदुगु म्हायापुगु चाया व्हतं व्हतं थःगु जः दु पवानाः “जि कुतःयायेगु ला तोलते मखु, सुनां जक धायि जि अय्छनं स्वैतं बचये याये मफयि धकाः । हरे सो सो गुजोगु मूर्ख संसार नाप कर्म हना चवने माःगु जि ।”

“भतिचा हे माया दया मदुम्ह राक्षस !” छम्ह बांलाम्ह मिसामचां उइं चाम्हं थें चित्ताय् दनाः हाजा हल ध्वपय् थः तुनि दुनाः थाहां वये मफुबलय्, “छं जितः

★ ध्वप दुथाय् चान्हय् चान्हय् च्यायिगु मत जः । सोपि जन्तु तयन्तु म्हं पिहां वयिन्तु ग्यासं बः थमतु च्याइगु धकाः वैज्ञानिक तस्ये बया चवन । ‘Parables from Nature’ पाखें उद्धृत

मुजय लया बः किस का !”

“ का सो जि नकलिनि जक धया ! सदां करपिन्त हे जक धयाः, छिपियेँ डाःपि हितिचाडुपि धवाँ मूर्खतस्येँ बः थमं तुं दोँकियिले बःस गुबले हे पाः यायि मखु । छं जितः राक्षस घाल- छाय् बयाःले राक्षस जिनाः थन धवपय् ?” धवपमतं तस्मोयेका घाल ।

“जि व्याह यायेत्यनाम्हःमतिनाया पासां जितः नाप लाः वःगु धकाः चवना, छंगु मत यात जि बयागु मत धकाः चवना । आः तिति सिल जि छन्त, हृदय मदुम्ह बदमास खनीका छ ! थपाय्चो ल्यासे जुयेकाः आ जि सिना वनेगु ! ज्यान नं मदयेकाः, सुख प्रेमं बाया चवनेगुला आः ? करपिनिगु दुःख स्वयाः मोज तायाचवें छ बेइमान पापी”

“ गुलित धवाँ धाये आः छ, छंगु नाश जूगु स्वया चवनेगुली जि मोज ताया चवनका मखुला ?” धवपमतं

जितः सिल, धवाँ मानबे कूदिन्त बन वये मते न्है वये मते धकाः चवा चवनेगु हे जितः दिवा कःगु नियम । जितः बिया तःगु दुख नं धव धायेँडाःपि नां मदुपि बेहोसपि मनूतय्सं व जिगु नियमयात मानये मयासे जि यात मसि याना बीगु स्वया चवने माःगु का । छ दु दु पुया बया चवंबलय् छं न्होने बयाः जि कन कन् मत बिना बयना । छन्त बयेमते न्हि धकाः बिन्निभाव याये थें यानाः । छ याये छ हे जिदिवाज जुयाः थःगु सर्वनाश यात । मिसामबां हानं नो मवात, थाहां वयेगु कोशिश नं मयात । धवपमत हानं थःगु धवपसियय् इरथिरु जुल, ‘छाय्’ हं वं घाल “ जि अन्नं करपिनिगु ज्यान बचये बाये तिति, अयसां जि गुजागु मूर्ख संसारय् चवना जीवन हना चवने माल ”

विकास हचःम्ह जुजुया
सुइदँ बुन्हिया लसताय्
ताआयुया भिन्तुना
देछाया ।

साल्ट ट्रेडिंग करपोरेशन लि.

बाद्य उद्योग (प्रा.) लि. परिवार

क्वाति ङीगु संस्कृतिया ति

— फणोन्द्ररत्न बज्राचार्य

श्री रमापतिराज शर्माजुं 'झो' लप्पौया थ्यंल्याः १४९ स 'क्वाति ङीगु हे भाषा संस्कृतिया ति खः' धकाः अनेक दसु दसि बियाः ध्वाथुयेक कना बिज्यात । वसपोल-या लेखया उद्देश्य भाषा सम्बन्धी जूगुलि वसपोलं क्वाति माय् मुस्या सकतां बूबः तयाः माक्व दायेकाः त्वनेगु छता परिकार खः धकाः छता हे किसिमया क्वाति जक न्ह्यथना बिज्यात । वसपोलया लेख ब्वं ब्वं मेमेगु नं परि कारयागु क्वाति लुमनाः जिगु म्हुतुइ ई चुलुचुलु बुया वल । ख ला बांबांलाःगु छे देगः दयेकाः, थः म्हाय् कलाः व माँपित ऊझः धायेक तिसां तियेकाः, अल्पाख तरहयागु बाजं थानाः म्वालि पुयाः ऋतु ऋतुइ बखत बखतय् अनेक किसिमया मे हाला वया च्वंगु नेवाः जातिइ दे दे पतिकं, जात जात पतिकं तःता प्रकारयागु क्वाति त्वनेगु चलन दइ तर जि थन ये देया गुभाजु जातय् चले जुया वया च्वंगु थःम्हं सिउगु क्वातिया ता जक न्ह्यवये ।

क्वाति धाल कि ङी नेपालीमात्रया न्ह्योने क्त लुम-निइगु गुं पुन्हिया क्वाति खः । गुं पुन्हो पेन्ह न्यान्ह न्ह्यो-निसे गुता किसिमया बूबः पवयाः चुलि वयेकाः गुं पुन्हि खुन्ह छोपित जक कचिगु क्वाति छायाः थःपनि छुचुं मरि लिसे क्वाति दायेकाः त्वनिइ । मेमेगुलिइ मी क्रिक्वा ववयेकूसां थ्व क्वातिइ इमू ववयेकेगु साप हे ज्वं । इमू

ववयेकागु क्वाति दायेका लाया तियात हे माथ याइ । साःगु उतिकं, स्वास्थ्ययात नीगु उतिकं थथे धयां दच्छिया छक्कः पर्वदिन खुनु त्वनेगु जुयाः न्ह्यइपुइगु उतिकं ।

थ्व क्वातिया ज्या थथे सुथय् छक्क क्वाति त्वनेवं गन सिधः धकाः । न्हिनय् हानं ग्वार्चालिसे नं क्वाति त्वाक छ्यानाः नइतिनि । थ्व ग्वार्चा लिसेया बूबः नं उलि हे माकुसे साः । थन क्वाति घयागु क्वाःगु ति मखु चुलि वयेका तःगु बूबः खः । श्री बालचन्द्र शर्माजुं नेपाली शब्द कोषय् क्वांटीया अर्थ थथे च्वया दल— “केराउ, चना, मास, भटमास आदि दाल जातिका गेडा छ्यासमिसे गरी पानीमा ढलाई अंकुर निस्केको अन्न ।” तर क्वाति जुयेकेत बूबः चुलि वयेके हे माः धयागु नं मदु । गुलि गुलिसिया गं-क्वाति धकाः बूबः माहा मपवसे चुलि मवये-कुसे के खुने थे छक्कलं तुं दायेकाः क्वाति त्वनेगु नं याः । क्वाति त्वनिइगु जक मखु ति मतसे तरकारी नं दयेकू व ति तयाः के खुना नं नः ।

विक्रम संबत कथं न्ह दँया न्हापांगु न्हि बैशाख १ गते खाइसंन्ह खुनु खः । थुखुनुया न्हि यात खाइसंन्ह धकाः धया तःगु थुखुनु खालु, अजेकुलिस्वां, लैसि, लैसू, कःछे, छाः, लाभा आदि दायेकाः त्वनेगु याना तःगुलि खः । थ्व खाय् क्वाति त्वन कि बिवाइ कोदइ बा प्वाः स्याःगु त्वय्

साइ धयागु धारणा दु । तर थ्व खायू क्वाति त्वनेगु गुलि गुलिसियां जक चलन दु । खायू क्वाति त्वने मा बा मत्वने मा बंशाख १ गते यात खाइसंग् धकाः नि नेवाःत सकसिनं धाः ।

सिथिनखः धुं धुं फकं ककःचा प्वलःचा तुसि फसि रामत्वरिया वाउंमत्ता आदि वर्षाया तरकारी वये धुंकइ दशहरा खुनु म्ह नि झिता किसिमियागु वाउंचा तयाः क्वाति दायेकाः त्वनेगु नं गुलि गुलिसियां याना वया च्वगु दु । थ्व क्वातियात फकं-क्वाति बा दशहरा क्वाति धाइ ।

जि मचाबल्य् तकं आःथे दुरु चिनी तयाः च्या त्वनेगु धयागु मवःनि । उबल्य् आः च्या त्वनेथे बजि क्वाति, मू-क्वाति, घलमल-क्वाति आदि त्वनिइ । बजि नचुक निनाः जी-मले चि तयाः चिकं क्वयेकाः त्वनिइगु क्वातियात बजि-क्वाति धाइ । पुजा आज्ञाबल्य् जा नये जिउगु मखु बुन्हा बुन्हित मनसे नं च्वने फुगु मखु अले थुजाःबल्य् हे इमित बजि-क्वाति त्वंकाः प्वा लद्याका मफयेका च्वने म्वायेक बल्लाका तइ । मू जाकि सियाः नचुक क्यलाः चि मसला तयाः गाक्क दायेकाः ध्यो बा चिकं क्वयेकाः त्वनेगु क्वाःगु तियात मू-क्वाति धाइ । विशेषत विरामीतय्त्त मूक्वाति त्वंकेगु याः । मूक्वाति न्ह्ये म्वाःगु, याकनं पचये जुइगु, साःगु जक मखु थुकिं तागत नं उलि हे बिउ । मू-क्वाति नं त्वने मजिउपि अर्थात् नक-तिनि ज्वरं त्वःतूपि विरामीतय्त्त न्हापां ताय्-क्वाति त्वंकिइ । ताय् दायेकाः उकिइ चि व खःथे मखुथे जीचुं भचा तयाः लःथे छ्वालुक त्वंकेगु ररुयात ताय्-क्वाति धाइ । विरामीतय्त्त अष्टमण्डप नं त्वंकू । थ्व नं छगू किसिमया क्वाति हे खः । थथे हे क्वाथ बा कांढा नं वासःया क्वाति खः ।

न्हापा न्हापा थन मचा बुये त्यःपि मिसातय्त्त व्यथा

जुया च्वनिइबल्य् व मचा बुये धुंकाः नं तागत दयेकेछ ध्यो चाकुया क्वाति त्वंकिइ । मचा बुये धुंकाः बुरु मवः धाःसा इमू-क्वाति त्वंकेगु चलन दु । बेके धुसानिसे लच्छि लत्या तक क्वातिवासः दायेकाः त्वंकिइ । थुकि सूतिकायात तसकं जिउ धयागु न्हापायापिनि विश्वास दु । ख नं थ्व हे ध्यो-चाकु-क्वाति, क्वातिवासःया भर्य् कि-निम्ह किस्वम्ह मचा बुयेके धुंकूपि धिसिमिसि धाःपि बुन्हित थौतक नं स्वये खने हे बनि । तर खिचायात धाःसा ध्यो-क्वाति मनिइ । उकिं हे 'खिचायात ध्यो-क्वाति' धयागु उखान दयेका तल ।

ख ला भारत चीन जापान ब यूरोपया गुलिखे देसय् नं नये न्ह्यो क्वाति त्वनेगु चलन दु धाइ । थथे हे जि न्यूजिल्याण्डय् च्वना ज्वःछिया अनयागु हे नसा त्वंसा नये त्वने माल । इमि धाःसा नयेबल्य् दकल्य् न्हापां क्वाति त्वने माः खनिइ । गबले लाया ति सा, गबले न्याया ति । गबले वाउंचा क्वाति, बूबः क्वाति, गोरभेरा-क्वाति जूसा गबले वाउंभुक्चिया क्वाति । थथे हे व थ्व हे मदयेक किसिमयागु क्वाति न्हिया न्हि हिला हिलाः त्वना च्वनिइ । जि थः नं नेपाःया क्वाति त्वना च्वनाम्ह जुयाः ला मसिउ इमि थ्व क्वाति त्वनिइगु चलन जितः बांलाः ताल । तर जि न्हापां अन थ्यंबल्य् इमि क्वाति त्वनिगु पहः खनाः धाःसा जि छक्क हे जुल । झी जूसा क्वाति वा न्ह्यागुसां ति जुल कि न्हापा न्हापा कचःरा, फःवा बा बाताचाय् तयाः त्वनिइ व आ थौकन्ह्य् गिलास बा कपचाय् तयाः त्वनिइगु जुल । अन इमि क्वाति त्वनिबल्य् कयोल्य् तयाः धगोचां तुत्तुतुयाः त्वनिइगु खनिइ । करपिनि क्वाति त्वंगु खँ खं जि नं अथे हे त्वनाः मतिइ लुइका च्वना थुपि गुजाःपि व्हांज्योत त्याः । कयोल्य् च्वंगु व क्वाति कयो-नापं त्वहनाः च्या त्वने थें हुंहुं त्वंसा ला जिउगु हे खः । थथे धगोचां तुत्तुतुयाः छाया ताउ मायेक त्वना च्वंगु

जुइ । जि धाःसा थल तापं ल्हनाः नेपालय् थें हुरु हुरु
 त्वने माःने वल तर इमि न्ह्याने अथे त्वने धाःसा नं
 छिगु मखुत । थःम्हं मचायेक नये त्वने मसःगु खँय्
 इमिसं थःते गुलि गिजय् याः जुइ तर थःम्हं चायेक चायेक
 नि सूप उलि हे त्वने मस म्ह गामाः छाय् धायेके धकाः
 मतिइ वयाः अथे मयाना । ख नं छछाः नयेत प्वाँय्चिक
 चम्चा स्यांगी काँटा जव खवं तयाः निपा ल्हाःतं छछलाः
 परिकारपति विभिन्न काँटा स्यांगी चम्चा हिलाः हिलाः
 नये माःपिथाय् थलं हे हुरुहुरु त्वनाः ल्हाःतं कयाः नःसा
 इमिसं छु जक धाइगु जुइ ।

छःहु छगू स्वास्थ्य सम्बन्धी पत्रिकाय् मुस्यायागु दुरु
 दयेकाः त्वंसा सा-मेया दुरु थें हे साः व तागत नं बिउ
 धकाः च्वया तःगु व्वनाः छेँ वयाः मू-क्वाति दायेके थें
 मुस्या-क्वाति दायेका त्वनां साः खनिइ तागत बिलहे मखा
 जुइ तागत दायेगु दापूसा थःके मदुगुलि जाचय् याना जक
 मस्वयो ।

क्वाति गरिवतय् आधार खः । जाकि न्यानाः नये
 मफइ बलय् च्वकि निगः घिरिघिरि यानाः चि भचा तयाः
 लखय् दायेकाः त्वनाः नं जीवन हना च्वने माः । कःनि-
 चुं दुसे-चुं फकंया स्वकंचा भचा दायेकाः बा पिथे म्वाक
 कयव-बुई बुया वइगु नये जिउगु घाँय्-घीं छु बु मालाः दाये-
 काः त्वनाः जक न थव नेपालय् मनूत म्वाना च्वं पि दु ।
 विरामी, बुल्हा-बुल्हि व नये मखनिबलय् थव क्वाति
 न्ह्यचिलाः अशक्ततय् प्राणरस जुयाः रक्षा याना च्वंगु दु ।

जि सिउगु क्वाति ला थुलि जक खः, जि मसिउगु
 क्वाति अऊ गुलि दइ तिनि । लखय् न्ह्यागुसां तयाः दाये-
 कल कि क्वाति जुल । क्वाति क्वाःगु ति खः । क्वाःगु हि
 दुपि की मनूतय्त मचांनिसें बुल्हाः तक व रोगीनिसें मद्दे
 तकयात थव क्वाति बखत बखतय् विभिन्न रूपं सेवा याना
 वःगु दु व लिपा नं वया च्वनिइ । कीगु संस्कृतिया ति
 जुयाः ल्यना च्वनिइ । श्रीगु ल्हाः, न्ह्यपु व ह्यायात बः
 बिया च्वनिइ ।

जुजु श्री ५ वीरेन्द्रया

सुइदें बुन्हिस

जिमिस वसपोलया

नात्र्यायु नुगलं नुना ।

कृषि विकास बैंक

परिवार

छू आगन्तुक संस्कृत शब्द छगू चर्चा

बलराम “श्रमजीवी”

छगू भासय मेगु भाय्यागु शब्द विभिन्न कारनं यानाः आगन्तुक शब्दया रूपय दुहां वः । थुकथं दुहां वःगु खंग्वः यात ‘तत्सम’ व ‘तद्भव’ निगू पुचलय वर्गीकरण यानाः दुथ्याकेगु चलन दु । भन्नाहे रूप मस्यंक चलय जुया च्वंगु शब्दयात ‘तत्सम’ पुचलय व चलनय ववं भन्ना वा आपाः ज्यलाः अपभ्रंश जूगु शब्दयात ‘तद्भव’ पुचलय तयेगु चलन दु ।

वर्तमान नेपाल भाषाय संस्कृत भासं वया च्वंगु आगन्तुक शब्द लू । साहित्यिक भासायला संस्कृत शब्द यक्वहे खने दु । छं भासय नापं संस्कृत भाय्या शब्द चलय जुया वया च्वंगु खने दु । थज्याःगु आगन्तुक शब्दमध्यय ‘दया-माया, बुद्धि, असिद्धि, बिसिद्धि एला (कलैची), जन्म, मति, पूजा - आदि शब्द थें ज्याःगु त्वःता थर (जात) थुइकीगु शब्द आपाः यानाः तत्सम रूपय हे चलय जूगु खनेदु । थज्याःगु शब्दय बज्जाचार्य, शाक्य, मह (उज) जैन, तुलाधर, कंसकार, ताम्रकार, मानन्धर, चित्रकार, मालाकार व कर्मचार्य, प्रधान, अमात्य, श्रेष्ठ, राजवंशी, राजभण्डारी, रधुवंशी व राजवाहक आदि शब्दयात काये फु । थये खःसां हानं कंसकारया पलिसा ‘कसाः’ ताम्रकारया पलिसा ‘तमो’ मानन्धरया पलिसा ‘सायमि’ चित्रकारया पलिसा ‘पू’ (पुन ?) मालाकारया पलिसा ‘गथू’ व श्रेष्ठया पलिसा

‘स्यस्यः’ शब्द नं चलय जुया च्वंगु हे दु ।

नेपाल भाषाया छं भासय चलय जुया वया च्वंगु अप-भ्रंश (संस्कृत भाषाया) शब्दया रूप धाःसा विभिन्न कथं हिला वना च्वंगु खने दु । थज्याःगु अपभ्रंश जुयाः चलय जूगु शब्द मुं काः साधारणीकरण यानाः अपवादरहित कथं वा छुं अपवाद सहित कथं, संबन्धित विषय स्पू सःपिपाखें नियम निर्धारण जुया ब्यूसा विभाषी नेपाल भाषा अध्येता-पिन्त ग्वाहालि जक जुइगु मखु लाकि भाषा वैज्ञानिक दृष्टि न तः धंगु ज्या जुइगु खः ।

आः उलि व्यापक व वैज्ञानिक दृष्टि थःके मजुसां थःगु साप हे सीमित ज्ञानया आधारय मुनागु छुं शब्दयात सां थः मती लूथे थन थःगु कथं व्वयेगु अधीरता ववनाः न्ह्यसः जक कुला च्वना—

छुं संस्कृत शब्दय ल्यूने च्वंगु आखः लोप जुयाः बाकि दुगु आखलय नं छुं परिवर्तन जुयाः वा मजुसे हे प्रयोग जुया च्वंगु खने दु । उदाहरणया रूपय ‘नायक’ या ‘नायः’ ‘देश’ या ‘दे’ ‘धूलि’ या ‘धू’ ‘अनेक’ या ‘अने’ ‘मूद्ग’ या ‘मू’, ‘घट’ या ‘घः’ ‘कोट’ या ‘को’, ‘मूल्य’ या ‘मू’, ‘माला’ या ‘माः’, शब्दयात कायेफु ।

छं भासय थाकुपाखें अःपुपाखे वनेगु प्रवृत्ति दया-च्वनि । थ्वहे सिलसिलाय, उच्चारण यायेत थाकुगु आगन्तुक खंग्वयात थःगु कथं अःपुक उच्चारण यायेत ‘र’

व थाकुगु संयुक्त आखः लोप याना व्छयेगु व गनं गनं
दया पलिसा लोगु आखः तनेगु ज्या जूगु खने दु । नेपाली
भासय् नं थुकथं हे 'छत्र' या 'छाता', 'पर्ण' या 'पान',
'पत्र' या 'पात' जुयाः चलय् जुयाचवंगु खने दु । अथे हे
नेपाल भाषाय् नं 'पुत्र' या 'पुता', 'ग्रन्थि' या 'गन्धि',
'ग्राम' या 'गां', 'चित्तसुख' या 'चितासू' जुयाः चलय् जूगु
खने दु ।

छुं आगन्तुक शब्दया ल्यूने दया चवंगु वा गनं गनं
दथुइ दया चवंगु 'म' 'न' लोप जुयाः व लोप जूगु आखः
या न्होने दुगु आखलय् 'न' 'म' यात थें हे न्हाय्सलं
उच्चारण याये माःगु कथं व आखः लोप जूगु चिं स्वरूप
शिर विन्दु च्वनिगु खने दु । थुकथं 'दिन' या 'दि' 'वचन'
या 'वचं', 'नाम' या 'नां', 'भाजन' या 'भाज' अर्थ सङ्कोच
जूगु 'ग्राम' या 'गां', 'चिन्ह' या 'चिं', 'रत्न' या 'लतं'
'वन' या 'बं' (बंमनू) जूगु खने दु ।

'र' या बारे च्वय् कनाकथं रेफ पूर्णतः लोप जुइगुया
अज लोगु उदाहरणया रूपय् 'चूर्ण' या 'चू', 'कर्पूर' या
'कपू', व 'मुद्गर' या 'मुगः' जू वःगुयात कायेकु । अथेहे
'विचार' या 'बिचाः' व 'कृमि' या 'किमि' जूवंगु यात नं
थ्वहे ऋवल्य दुध्याके ज्यू । 'कृमि' या माने संस्कृत
भाषाय् 'की' खः तर अर्थसङ्कोच जुयाः नेपाल भाषाय्
प्वाथय् दुने दाइपिं कीयात जक थुइकेगु रूपय् थ्व 'किमि'
शब्द चलय् जुया च्वन । हानं 'स्वर' या 'सः' जूवःगु
खने दुसां 'र' लोप मजुसे अपवादया रूपय् 'स्वर्ग' या
'सरगः' 'सूर्यदेव' या 'सूर्छी', 'पर्वतीय' या 'पर्त्या' जूवःगु
नं खने दु ।

थ्व 'र' या खँ पिहां वः बल्य् संस्कृत भासाय् चलय्
जूगु व्याकरण संबन्धी छगू धापू लुमं— 'रलयोर भेदः'—
'र' 'ल' या भेद मदु (गु उदाहरण नं दु) । थ्वयात
लोगु उदाहरण खः— 'तोरण' या 'तोलं', 'पारणा' या

'पाल' व 'रत्न' या 'लतं' अर्थात् व्वयागु शब्दय् 'र' यागु
'ल' जूवंगु तेत्लाक खने दु । (अक्क थ्वहे कथं 'रानी' या
'लानि' जुयाः साहित्यय् नापं प्रयोग जूगु खने दु ।)

थथे माला स्वयेबल्य् छुं मूल संस्कृत शब्दया ल्यूने
दुगु 'स ष, षा' या पलिसा 'य्' प्रयोग जुयाः चलय् जुया
चवंगु नं खने दु । 'कार्पास' या 'कपाय्', 'माण' या 'माय्'
व 'भाषा' या 'भाय्' जूवःगुयात थ्वहे इवल्य् दुध्याके
ज्यूगु खने दु ।

च्वय् व्वयागु शब्दति ते मलाःसां; ज्वःलाःगु शब्द
लुइके मफुनिसां छुं भचासां समानता खने दुगुलि मुनापुच
ल्य् दुध्याका तयागु शब्द क्वइवल्य् व्वयाः—

संस्कृत	नेपाल भाषा
कञ्जल	अजः
ज्योति	जति, जः
स्तुति वा स्तोत्र	तुतः
कोष्ठ	क्वथा
मण्डप	मन्दः
पञ्चसूत्रक	पसूका
अङ्गुलीयक	अङ्गू
उत्पल	पले
सुमन	स्वां
राजकुल	लाय्कू
स्त्रीपुरुष	तिपू
सुलोचन	सुलचं

न्हिलेगु

तिलक प्रकाश, खनप

न्हिलेगु, म्ये हालेगु, लय्तायेगु थ्व क्रिया मनूतयगु जीवन नापं आपाः सति जू । थ्व क्रियानापं असंबंधित सुं नं प्राणी जुये फै मखु । अऊ जगदीशचन्द्र बोसया अनुसारं ला घाँय्मा, स्वांमा व सिमा नं न्हिली, लय्ताइ व संवेदनया महसूस याइ । जीवनया निति न्हिलेगु छगू आवश्यकीय क्रिया खः दीर्घ जीवनया निति अऊ थ्व अति अनिवार्य क्रिया खः । प्रसिद्ध कवि नोबल पुरस्कार विजेता रवीन्द्रनाथ ठाकुरं धया दीगु दु कि “न्ह्याबले” न्हिला च्वं थुकि दिमागय् भिगु विचार उत्पन्न जुइ स्वास्थ्ययात न भिगु लैय् थंकी” जीवनया व्याक्क सुख दुख न्हिलाः हे हनेगु स्वयेगु सार्थक जीवनया शुभ लक्षण खः । थौं विश्व-या स्वस्थ एवं दीर्घ जीवन प्राप्त यानाच्चांपि बुढा बुढीतय्के डनेबलय् अथवा इमिगु जीवन व्यवहारया बारे अध्ययन याये बलय् थ्वहे स्पष्ट जू वइ कि ईपि न्ह्याबले प्रसन्नचित्त न्ह्याबले न्हय् खः अति संतोषी एवं छलकपतपूर्ण व्यवहारं तापाःगुया नाप नापं स्वच्छ चक्रंगु वातावरणय् ग्राम्य जीवन हनाच्वंगु हे आपाः खने दु । खला इमिगु नये त्वनेगु नं छगू कारण खः तर ईपि विशेष यानाः ख्यालिपि जुया च्वंगु वइ ।

ख्यालिस्ह मनुखं थःम्ह दुस्मनघात नं न्हिका च्वनि । विरोधाभाषयात नं इतिमिति कंका बी, द्विविधाय लाका बी । मेम्ह थःम्ह विरोधी खनाः जिल्ल जुइ । बिरोधीया ख्यालि व्यवहारं थःगु विरोधाभाष नं पयासुया वंगु महसूस

याइ । ख्यालि मनू सकस्यां यो जुया च्वनि । दुनियाँय् थुजाःपि मनूतयगु आपाःहे आवश्यक जुया च्वंगु दु । समाजय् छम्ह ख्यालिस्ह मनूया बरोबर सछिगू मन टाँनिक मजू । ख्यालि मनुखं समाजया सकलें मनूतय् बरोबर इति इति न्हिका च्वनी गुगु न्हिलेगु मनूतय् स्वास्थ्यया निति अति उपयोगी जुया च्वंगु दु । हर्ष व उल्लासया न्होनय् रोग व विषाद च्वने फैमखु धकाः ततःधेपि मनोवैज्ञानिक डाक्टरतय्सं स्पष्ट शब्दय् धया वंगु दु । “जिगु जीवनय् मुनानं ख्याःया मात्रा छुं भचा छुना मझगु जूसा जिगु निति म्वाना च्वनेगु असाध्य जुइगु ” धकाः महात्मा गांधीं धयादीगु दु । लयता व ख्याः दुरु व जाथे मनूया जीवन व स्वास्थ्यया निति आवश्यक विषय खः ।

जव झो खूब इति इति न्हिले झीगु अंग प्रत्यंगया व्याक्क नसा संचालित जुइ । थ्व संचालित जुयेगु स्वस्थ जीवनया निति आपाः हे आवश्यक जू । न्हिलेगु मनोरंजन यायेगु जक मखु दीर्घ जीवन प्राप्त यायेगु नं खः । इति इति न्हिले बलय् कीगु दिल व दिमागय् जाया च्वंगु उकुस मुकुस, घृणा, बेदना, अपो दिकदारी आदि कम जुया वंगु खूद कीत हे महसूस जुइ ।

खः खँहाबल्हा व वाद विवादं गुगुं नं खँय बांलाःगु हे परिणाम पिहां वइ । तर गुम्हसिया दिमागी संतुलन मडु, गुम्ह कि घोषित वे खः, उजाःपि व्याक्त नापं छलफल

यायेगु अथवा वादविवाद यायेगु निरर्थक सावित जुइ ।
 इमिग न्हागु खँयात नं खः खः यानाः खँ ल्हायेगु हे
 उपयुक्त जुइ । इमित नं गनतक जो अनतक न्होकाःहे खँ
 ल्हायेगु बेस जुइ । इमित चोपो मदुगु खँ ल्हानाः नं
 न्होका तयेगु भि जुइ । मानसिक चिकित्सक डाक्टरतय्सं
 थःगु रिपोर्टय् धाःगु दु कि “मानसिक स्वास्थ्यया निति
 फक्क अपो न्हिलेगु श्रेयष्कर जू । तर्क बितर्क यायेगु
 स्वयाः वेतनापं न्हिलाः खँ ल्हायेगुली हे वयागु वेसु
 याकनं लने फु” । असंतुलित दिमाग जूपि नापं वादविवाद
 एवं तर्क वितर्क याइम्ह थें जाःम्ह मूखं दुनियाय् मेपि दइ
 मखु ।

मनूत दुखय् खवइ व सुखय् न्हिली थ्व जनसाधारणया
 खं खः । तर थ्व संसारे हे दुख, कष्ट, विषाद, द्वेष, घृणा
 आदि जाया चवंगु दुसा छु खवयाःहे जिन्दगी हनेगु ?
 कदापि मखु ! जीवन छगू आदर्श खः, उकि थःगु निति
 मखुसां देश व समाज अझ विश्वया निति कोसं न्हिला
 न्हिलाः जीवत हनेमाः । गुलि न्हिले उलि थःगु दिमागयात
 याउंके न्हिलाः कोसं गुलि लुइके, तंचायाः अथवा खवयाः
 ब्याक्कं तंके ! अस्तु ।

राष्ट्रनायः

श्री ५ महाराजाधिराज

वीरेन्द्र वीर विक्रम शाहदेवया

सुइदें बुन्हिया लसताय्

वसपोल सरकारया

बांलागु स्वास्थ्य व लाभायु

दुनुगलं तुना

विराट नगर जूट मिल्स लिमिटेड
परिवार

मनूल्याः या बच्छि

यिन् यी पिग

अनु. — लाभरत्न तुलाधर

पावर ताइनया लट्ठात धंकेगु ज्या छुनाबल्य फुकक धैथें थवःतस्ये' ज्यायाईपि मनूत मगाःगु खँ वाः ताल । जि नं छम ज्यायुवाः यासां निसें अन हे थातं चवना । देस मुचुपिचु यायेगु हे समाजवादी निर्माणया ज्या तिति उबल्य । उद्योग व बुज्याया धाःसा लिमलाय्माक्को लिमलाः । थज्याबल्य न्हापा हे छु' ज्या जवने मधु'कूनिपि मनूत गन वनाः माः वनेगु जि ? प्रोजेक्ट नायःतय्के थुकिया निराकरणयानिति इनाप यानाः रिपोर्ट च्वयेत जि फचतुना ।

आक्काकां लुखापिने खासखुस खँ ल्हानाहःगु तायेदत ।

“छ हुहाँ हूँ ।”

‘जि ला म्हाः वाः, छ हे वंसा ऀ हे ज्यूनि ।’

“हूँ धया ...”

जि लुखाय् मिखा हीका । अनला छगू बगाल मिसात धकाः च्वंच्वंगु जुया च्वन । तु माःवःपि ल्याः थुपि ! “हः अथे हे ज्यू” उकी मध्ये छमस्यां धाल “आः झी नकि हे वनी ।” उबल्य हे धिसिलाक्क छिनाबःगु पलाःसः तायेदत ।

“छिपि आमकन ध्वादः पाकःत थे' छु कायेत दनाच्वना-गु अय् ? छु खनाः ग्यानाच्वनापि धुँ जक' खन लाकि ?”

जि चेन् ता-चुयागु सः म्हसिल । प्रोजेक्टय् ज्याया-

ईपि मनूतय् उमि थःगु हे संगठन दु । उकिया नकि' व हे मिसा । व मिस्तयगु पुचः दथु' लँ छिकाः जिगु तेबिल न्हयोने वल । छाति फर्केयानाः नोनी मवासे धस्वाक दन ।

‘छिस्त छु...’ छु माल ?’ जि काकामाका धायेका न्य-ना ।

‘ज्या ।’ वं पिदंक धाल ।

‘ज्या ... ?’

‘अल्य छु ?’

धाथें हे जिमित नं सिमंति-थां ल्हायेत व उकियालागि गाः नं म्हुइत यक्क दयेक मनूत माला च्वंगु । तर व थां छनः जक हे छगू टनं (४१७ धानी) मल्याक फ्यातुगु । अज्याःगु थां थव मिस्तय्सं ल्हासा न्हापां ईपि हे नि पतिबिक ल्हाका च्वनीका । हानं उकियात धंकेत ततःजाःगु पर्वतय् त्वहंतजाःगु जनिनय् गाः म्हुइमाः । अथे यायेत तगोगु मुगः लम्हुइगु ब स्टीलया छिना (तधंगु कर्ता) कत्ताकेगु ज्या मयासे मज्यू । थज्याःगु थाकुगु ज्या थव मिसातयत गुक्थं बीगु अल्य जि ?

‘छिमि गज्याःगु ज्या याये माःस्प वः ?’

‘ट्रकं सामान वक्कायेगु ज्या ।’

‘सिमंतिथां वक्कायेगु ज्या ला ? ... खया यायेगु धं मखु... ।’

जिमिसं छु उलि ज्या नं याना नये मफेला अय ?'

'पूर्वकं त्याजिक धायेगुसा-छिमिसं फे मखु । छिम्सं सी हे मखु, व लट्ठा छगः जक गुलि ग्यसु ग्यं स्यूला छगूत्या वा निगू टन दु ।' उमिसं बिचाः याःगु गुस्त मज्जी-गु खे धकाः थुयेकेत जि जोड बिचाः धया ।

'उकिया भ्याःहे घना काये म्वाः । बरु जिम्त ज्या दैगु जुल लाकि मजुल ?'

आगथेयाये ! आः जि धायेगु हे छु ? जितः यक्व दयेक मनूत माला च्वंगु धाःसा खः । तर थज्याःगु ज्या मस्तयगु ला मखुनि । जि छ्योनय चासु म्बया ।

'श्व धाये हे ग्याःनापुक थाकुगु ज्या ...'

'सिर्तिवंगु खे ध्याकुनय वां व्छ, ज्या दै कि मदै ?'

'दैमखु । छिपि मिस्तसे श्व ज्या पुवंका नये फेमखु चाहे छिम्सं यगु थया ।'

आहाहा ... 'वं माःस्य मवःसां न्हिलाः धाल' 'श्व नं छगू मनूतयत पुचलय पत्याः व्याकेत बांलाःगु लंपु खः ।

'श्व पत्याः बिपत्याःया खे मखु । श्वला '

'जिपि मिसात धेपि हे जनसंख्याया बच्छि खः । जिपि जक छु ल्हाः प्वः चिनाः च्वने फेला ?' वं जिगु खे काताक ल्हाः संकाः त्वाथल । 'धवादःम्ह बुरां पर्व छगुलि चीके फु धासेली जिमिसं टकय च्वंगु लट्ठा वकयाये मफेला ? धत्तेरी ! ज्यू मज्यू छे स्वघाः । जिम्संयानिति ज्या धायेगु जुल । 'धयाकथं वं मावकुक खे ल्हानाच्वपि मिसा-तपाखे स्वघाः धाल 'कानुसा 'मनूल्याःया बच्छि' आः पाटि कमितिया छ्यांजे तापलाः वने ।'

जितः छह्येला न्हिलेमाःस्य वल । थज्याःगु नकिछु गुत्सं सुथालाइ मखु । छायाःसा मिजंतसे व्हवनेबलय्ला भ्वीःचिति प्यहां वंगु श्व लट्ठात, मिमातस्ये ... थुलि जक खःला, छगः तज्यात कि ला स्वसः युवान चत् !

जि थःगु रिपोर्ट च्वये सिधेकाःलि पिहां वना ।

अनंलि पाटि छ्यांजियागु व्वथाय् थ्यंकः वना ।

'कामरेड वेन छंत ज्यामित मगाना च्वन मखा ?' वं आपुलखं न्यन ।

'तच्चतं हे मगाना च्वन । फुकक सेक्सनतसे' हाला हया च्वन ।'

'कीसं मछ्याःनिगु श्रोत पाख्य छको नं कुतः याना स्वयेमाः ।'

'मछ्य निगु श्रोत ? व कीसं गन वनाः माः वनेगुत्य ?'

'ज्यामितय परिवार या बारे छंगु छु बिचाः दु ? उमिमध्ये यक्व हे दयेक ज्या यायेफुपि मनूत दु ।

'छु खे ल्हाइ छ्यांजेजुनं व मिसामासातस्ये छंगु हे जक ज्या यायेफुसा का । कीत ला व भरायग्वःगु लट्ठा ल्हनेत व हाकनं गाः म्हुइफुपि मनूत माला च्वंगु दु । मिस्तयसं थज्याःगु ज्या गुबलय् याये फे ?'

'जिनाप वा धकाधिकाः व छ्यांजेनं जितः लप्पा ज्वनाः नयेव्वथाय् व्वना यंकल । वं व्वथाय् दुन्य वयनाः धाल बांलाक न्येसा ।

'कामरेड वेनं कीत भ्याः हे थुइके मफु ।' व मिसाःम्ह अध्यक्षं धयाच्वन । 'वं धायेतगु खे बांलाःगु खः । कीसं सामान त्व फीकाः तज्याकी स्यंकी धकाः वया धन्ना-जुबलय् का मध्यय् गुलि हतोत्साह जुयाः थःगु माग त्वःता व्छये माःस्य वयेकल तर देसय् सकमनं उद्योग व कृषि इपांथियां मसीक ल्हव्वावना च्वंगु दु । मनूत साप हे यक्व माला च्वंगु दु । अकि की नं समाजवादि निर्माणया ज्याय् च्वति काये माःस्य वः । पाटिछ्यांजेनं छु ज्या याःसा वं कीतदुकाइ । कीसं थःत थुलि ग्यं धकाः बैत नं वयनेमाःगु दु । त्वायेत जा कीपि प्रकृतिया विरुद्धय् त्वानाच्वना, तर कीसं मनूतयगु व्वपुलांगु बिचाः लिस्व नं संघर्ष याये माःगु दु ।

जिगु मन बांलाक हे फपुला वन ।

‘न्य बांलाक, नि धैगु खँ ।’ पाटि सेक्रेटरि म्हुनुसि
चवामुका: नयेक्वथापाख्य वयना: धाल ।

पाटि सेक्रेटरि जिगु ब्वहल्य् थाथायायां धाल’ झीके
मनूपुच: प्रति वत्या: दयेमा: सिलला ल्याय्म्हह पासा ।

जि छफा: बिचा: याना । वं पाय्छि हे धाल । जि
अमित ज्याय् नि तयाबी । छुं जुया: अमिसं ज्या थाकु
तायेकल धा:साला त्वता:हे वनी । जि धया ‘ज्यू नि अय्सा
कीसं इस्त ज्या याका स्वये ।

कन्हें खुनु जि अफिसय् चवना: चवसु छपु लिवाक्के
चवना: चवयाचवना । न चवये सिध:बलय् दो हे खूँ खूँ धाये
धुंकल । जि लुखा हाचांजक गायेत्यनाबलय् व मिसात ज्यां
लिहां वया चवंगु धवडुल । उपि कय्मिचात छबयां थें छुब
न्हयाइगुतातां खँ म्बीकाचवन । तर व नकिम्हेस्या नोनि
मवासि च्वंचवन । वैंत छुं पीर वइ चवंगु सी दु ।

‘अ’ बच्छि मनूत्या: ‘जि धैगु गय् च्वं लय्?’ जि वेंगु
लिक्क वना: हयसंभासं धया ।

‘छं न्यने धुन ला?’

‘जि छुं मन्यनानि । छिमित स्वयेव’ हे जि फुक
सीका कायेधुन । जि ला धैगु ख: अध्यक्षामयजु, थाकुगु
ज्या धैगु थाकुगु ज्या हे का । छिमिके न्हापां थज्या:गु नि
दयेमा:का, ई स्व ... ।’ जि वेंगु न्हासय् थ्यंक लप्पा
यंका: लागबारा पिकया: वयना ‘खनला मसल धी !’

‘अज्या:गु नं मसल जुइला ? छं फवीफाय् हे अप्व: ।
अध्यक्ष माओनं धयादो ल्याख्य् छायेबह:गु छुं ख:सा
मनूतय् विचार व राजनैतिक चेतना ख: ।’

‘आम खँ ला खँ, तर छिमिके व चीज हे जक मरुगु
जुयाचवन । जि हाकनं धयाका ।’

“छू... चीज हे मरु हं?” वं थ:गु लप्पा वया
पासागिनिपाख्ये संका: धाल का न्हाया: वा ‘मनूत्या:
बच्छि’ थ्व क्यारलिचित दु लाकि मरु वयने या ।’

इमिसं जित: प्यखे’ हयभुन । इमिगु मिखा पात्पाला
थिना चवन ।

जिगु ख्वा: नाकं नमकं । जि उमित घ्वाना: प्यहां
वया । “छिमिके व चीज द हे मरु ।” जि हायका
“छम्हेसिके नं मरु ।”

“जिम्सं त्व:ता बिल धका: छं अऊ नं उई गिजेयायेथे’
हायेका चवना मखा ?” इपि जिगु ल्पूल्पू वयेथे’ सन ।

‘तैंति वैंत याक: खिचा याना: हे ।’ व नकिनं ल्हा:
ल्हना: इस्त गन । ‘छ यापां मिखां मनूत स्वैम्ह जुया-
चवन ।’ वं जित: ध्याक्क लिक्क जवा: बिल “छंके बेक्क:गु
स्वपह: (दृष्टि) दुसा छुं अजुगतिया खँ मखु ।’

व हे चान्हय् जि म्व:ल्हवनेत नयेक्वथा जुना: वनेतेना-
बलय् व नकिनं मिसातय् अध्यक्ष माओयागु ‘अन्तर वि-
रोधया वारे’ धैगु चवसु च्वना: न्यंका चवंगु जि ताल । जि
म्व:ल्हइ धुंका: वस: भचा नं हिया:लि हानं थ:गु हे क्वाट-
रय् लिहां वया । ‘नये क्वथाय्’ अझ नं इपि मुख्यगु
अन्तरविरोध व उकिया मूगु पक्षया वारे तत:सलं तर्क
याना: बहस याना चवनतिनि । उमिसं थुकियात कंक्रिटया
लट्ठा ल्हय्गुज्या लिस्य स्वाकेगु कुत: यानाचवन ।

गव: चाल्ये तक छलफल जुयाचवन । व नकि व मिसात
ज्यां लिहां वैंबलय् सदां विचार मग्न खन्यदु । तर उपि
नयेक्वथाय् मुँज्या छुन्यबेल्य् घस्वाना: उत्साहपूर्वक तर्क
न्ह्यब्वइ ।

उपि च्वासुया वनी धैगु जिके यकीन दु । तर उकिया
आ:तक छुमां खन्य ‘मरुनि । अत्य उकियात अमिसं छु
वास: यानाचवन धैगु खँया भ्या: हे विचार मरु ।

छुं न्हि लिपा, छन्हु इपि खूब जोशं पिक्काय् पिज्वयेका:
साप लय्लय्तातां ज्यां लिहां वल । जि अपाय्चव: लय्ता-
य्ब:गु छु खँ जुइ धका: न्यनां उमिसं थ्व छू ‘रहस्य’ ख:
धाल । दो खूँ खूँ धाये धुंकल । वा नं यइपुक वयेगु

याना हल । अकिं जि स्वीतं धाःपाः यमजु धैमनं ट्रक्य
वहां वना ।

अमिके ज्याभःया नामं काकः छपु तपुगु खिपः व
सुकत्य छट्टं चा दु । उलिया भरे उमिसं गथे यानाः व
लट्ठा ववकाइगु जुइ ?

“अय् नकिं मय्जु व काकःचां छु यायेगुल्य ?” जि न्यना ।

“आःयात छुं न्यनेमते । ई त्यल कि छं नं फुककं
छनी ।” ख्वाउं क लिसः वल ।

“जिपि ज्यायायेथाय् थ्यंबलय् नं वा फुलफुल वया हे
चनतिति । मिस्त खिपः— म्ह पयनाःलि ववय् तिन्ह्याय
वल ।

“आम छु कायेत सना चवनागु ?” जि लिसः कायेत
न्यना । “श्व थांतय् अर्थे पपु बुया वैमखु ।”

“आम्पाय्चवः पीर कायेम्बःनि । छ नं ववां वा ।
व नकिनं ल्हाः संकल ।

“यन चवय् छम्ह हे चवंमदयेक गय् यानाः ववकायेत्यनागु
आमकथं ?” जितः भचा अन्योल जुल ।

“खं आपाः जुल कि हिसि मडु । भलादमि थे’ खुरुक्क
ववहां वा, अले जिमिगु लैय् चवनेमते ।’ व तचवतं हे छाःम्ह
जुयाचवन लिसलय् ‘म्हाः’ धाइगु मयःम्ह । वं धाःथे यायेगु
बाहेक जिके मेगु उपाय छुं मन्त ।

“कयेहें चा चांग ! खिपः हुं सिमाय् चिनाय्गु ।” वं
छमा तमागु सिमाय् वयनाः धाल । “मेगु प्यहि न्याहि अफ
हिना ब्यु । वा वःबलय् चुलु बी फु । कयेहें चापि ली व
चाओनं सुकत्य थासय् पं चिनी । जिपि निम्हं होसियार जु
खं ला मेपि फुकस्यां मात्यसाथ गुहालि बीत थिक्क जुयाचवं ।
व छम्ह अनुभवीम्ह महांनायः (कमाण्डर) थे’ कडा अत्य
ज्या यायेगु कथं सः ।

तर जि छु यायेगुल्य ? अनला जि यायेगु ज्या छुं हे
मरु । जि उजं जूथे लैय् चिलाय् दना सम्म चवना ।

नकिनं खिपःया मेगु चवथं छगः कंक्रिटया थामय्
स्वस्ताक चित । अत्य वं कयेहें चांगयात सिमाया चाकःनि
खिपः सायेकम् । वयांलि ड्राईवरयात नं ट्रक न्ह्याके बिल ।
ट्रक धिसिहि न्ह्यात । लट्ठाया चवका बाहेक मेगु
व्याक्कं ट्रकं पिन्य ववहां वल । ट्रक दिकल ।

‘सुकत्य याकनं ला ।’ वं ल्हाः थवयेकल । निम्ह
मिस्त, ली व चाओं काचाकिचि वनाः यगानाचवंगु लट्ठा
ववसं सुकत्य व्बःछुकाः पेंचिन । उपि फुककं लैय् चिलावने
धुंकेव नकिनं ड्राईवरयात तिसलं धाल “न्ह्याकि ।”

ट्रक भचा न्हयज्यात । अत्यला लट्ठा छगलं लायातःगु
सुपय् छत्ति हे सः मवयेक याच्याकमिक कुनुं वल ।

“काकःचा ।” हाकनं नकिनं ल्हाः संकल । “बच्छि
मनूल्याः” नं कंक्रिट लट्ठाया छ्चाःलि मुनाः सतकया
सिचय् लिका बिल ।

जि वाताहां । क्या खंखम धाःसा व मिसाम्ह अध्यक्षा !
क्या सल्लफलं व मिसातसें गुहालि यात बाः ! न्यागु
मिनेट हे मबिक ऊमिसं अपाय्चवः क्छातुगु कंक्रिटलट्ठा
अःपुक सुरक्षितनक्सां ववकाल । उमिगु ज्याकंथ धाथे’ हे
चतक्क चवं । जितः खुप घतलगय् जुल । त्यहां वयाबलय्
जि व अध्यक्षायाके न्यना श्व ज्याकंथ मुनां सयेका बिल
छिस्त ?”

‘अध्यक्ष माओनं ।’

‘छु धयाः...?’

‘संकामनुकथं । श्व छं वय्कःयागु चवमुइ लुइके फु ।’

अजुगति । छम्ह साधारण छेय् मिसा, पुलांगु समाज
छम्ह नचवाम भौमचां थौं थुलि थ्यंका खंकाः चवजायेफु ।
थज्याःपि हे मिसातसें ला अमिगु (मिसा) जातियाके दइगु
बल व बुद्धि ज्याय्छले फयेका बिल ।

‘कमरेड वेन,’ अध्यक्षां धाल, ‘जिम्सं याकनं हे श्व
लट्ठा ववकाये सिधयेके । अलेनि जिपि पर्वतय् वनाः गाः

मू वनेगु वारे नं छं ववःछिना तयेधुन । छं स्वये गय् जुइ ?

‘तच्चकं बेस ।’ जि उम्रिमय् लिसः बिया ।

जि म्येगु धाये नं छु फइतिनि ? ‘बच्छि मन्त्र्याः’ तच्च-
तं पत्याः यायेबहःजू । उर्पि थव ज्याया यपव हे समस्याय्
वववालाः स्वयेधुं कूर्पि धइगु खँय् सका मळ । गाः मू वंबलय
उमिसं चट्टान थुइकल । अत्य उमिसं १२ पाउण्ड (२
धानित्या) ग्यगु घन (मुगः) लम्हुइमाल । अत्य स्टोलया
छिना (कर्ता) नं जवनेमाल, गुकी घनं स्वीकीबलय् ल्हाः
पिइयाः मचाया नं वं । तर उमिसं स्वाज्याय् त्याकाकाल ।

कन्हेखुनु, निर्माणया ज्याभः व ज्वलं तयाः ट्रक छगः
पर्वःयागु सतकय् ल्हात । सामान छोने पयतुनावर्पि
मिसातस्ये हालावंगु म्ये उगु उपत्यका थवयाचवन ।

(थव बाखं चीन देसय् महान् सर्वहारा सांस्कृतिक
क्रान्ति जुयाचवंगु ताकय् चवयातःगु छः)

थःत यःकथं न्हून्हुगु धाँचाया वसः सुइकेत

सुज्याया विशेषज्ञ

जुजभाइ एण्ड ब्रदर्स, खिचापुखू

लुमंका दिसँ

नापं तयारी वसः साःसा

मिजंतय् - सूट, पाइन्ट, कमीज,

मिस्तय् - बेलबटम पाइन्ट, सूट व

मस्तय् - वावा सूट, फ्रक व

मेमेगु विदेशी वस्तु नं जिमिथाय् बु ।

फो. नं. ११६६५

निपु चिन्ताखँ

छपु सः मदुगु धवाँय् छगू शंका

सगरमाथाया च्वकाय् दनाः

आकाश हे साला ह्येत स्वःम्ह

तेन्जिङ्ग नं

थौं तकं

असफल हे तिति

छपु सः मदुगु धवाँय् व्वयेवं

बिश्व हे त्यात धैगुलिइ

जितः शंखा दनि

छाय् कि

गुलिखे “जि” ला

अफ नं

उपेक्षित तिति ।

जिगु भविष्य

चच्छि चच्छि संसर्ग यानाः

बर्तमान यात, जि

प्राथय् द्येका बी

तर

मचा बुइ मलावं हे

वं

गर्भपात याइ

अथे हे

जिगु कैलेन्डरया

छगवः छावः त्याः गवः

हुयावनो ।

चवमि :- बिन्दु प्रकाश जोशी, सब

श्री ५ महाराजाधिराज सरकारया

सुइदँ बुन्हिया तसताय्

तसपोल सरकारया जुनाफय्

श्रद्धा व भक्ति तथा:

ताआयु, सुख व बांलाःगु स्वास्थ्यया

भिन्तुना देछाया

राष्ट्रिय व्यापार निगम

टेकू, काठमाडौं

फोन न्याः- ११९६२, १२९२४, १२९२५, १२९९३ १४३९५

श्रद्धांजलिया सवाः

४ थिलाश्व, १०९५ : निष्ठानन्द बुद्धि

— दुर्गालाल

थुल्ल सवाः वः ! थुल्ल सवाः वः !

गुल्ल सवाः वः धाय्गु !

जीवन-पासः त्वनाति हे मयं

गुरुवर, छंत पुज्याय्गु !

छंत पुज्याय्गुः न्हाय्कं धंकाः

थःगु थसं खवाः स्वय्गु ;

म्ह हे मस्यू थें गंसिम्ह थःत

थःवय तथाः अत्य खवय्गु ।

खवय्गु अहो ! थुबलेया खवय्गु—

ब्रह्मानन्द न्हाच्याय्गु !

म्वाय्गु लिसें संजोग जुयाः लेंय

थिथि खवाः स्वयाः खें ल्हाय्गु !

वा खवय् वा, थुगु दुर्लक्ष क्षणया

मूति मुकं वा मुन्य वा ;

न्हाबले खबि दुन्य सुचुकाः निहल्यगु

पाप फुकं वा सित्य वा !

मतिनाया ख्यलय् दशरथ

- सिद्धिचरण श्रेष्ठ

[दृश्य - तत्कालीन कमाण्डर इन चीफ रुद्र सम्शेरया दरवारयागु क्याम्पा । सम्बत १९९० या फागुन महिना । १९९० यागु तःधंगु भवखाचं दरवार दुंगुलि क्याम्पायागु कयब, पतांगरि थाय् थासय् पाल ग्वया तःगु । थ्वहे कयबयागु पश्चिम पाखेया ध्वाखाय् नित जाःगु छ्वा छे । दशरथ चन्द च्वनीगु क्वथा । बाचाति जाःगु ई । दशरथ चन्द दानाच्वंगु क्वथाय् छम्ह ल्यासेम्ह मिसा दुहां बइ । दशरथ चन्दया आनां न्ह्यः कयाच्वंगु । मनू दुहां वःगु सः तायेवं गां न्ययाः जुरुमुरुं दनी ।]

दशरथचन्द - छाया सु थे ?

मिसा - (चीसलं) जितः म्हमसिल ला छि ?

जि जुल्फिया । थुलिमछि आसा व भलसा

बियाः नं छि जि लिसे बिहाः याये मखु

धया दिल धाःगु न्यना । छि धात्थे हे

धया दियागु खः ला ? (भचा तसलं)

थ्वहे पुपंछे याये धकाः कयागु ।

दशरथचन्द - मैया, संसारय् छि बिउगु थुगु अभिशेष-

यात मयः धाये फुम्ह सु दइ ?

जुल्फिया - अय्सा जि न्यनागु खं फुक मखुगु ला लय् ?

दशरथचन्द - फुक मिथ्या । जिगु जीवनया थ्व तःधंगु

बरदानया सन्मान यायेगु जिगु तःधंगु

कर्तव्य । छोपिके नं दये थाकुगु थुगु ऐश्वर्य

वैभव जि ग्रहण मयासे जि छिगु सन्मान,

छिगु प्रेमयागु मू पुले तयना । सुन्दरी,

छिगु सौन्दर्ययात जि पुज्यायेगु जिगु

कर्तव्य ।

जुल्फिया - जि छिगु खं छुं हे मथुल । छे छे जिमि

बाजु किजापिन्त, जि व्छया हयाम्ह धाइ-

यात थ्व बिहा जुइमखु धया हइगु जितः

धाःसा थथे धाइगु । गुगु खं खः धायेगु गुगु

खं मखु धायेगु ।

दशरथचन्द - नितं खं खः ।

जुल्फिया - नितं खं खःसा जि गुगुली विश्वास याना च्वनेगु ?

दशरथचन्द - जि छितः ह्यायेकाः खं ल्हाये मफु । छिगु

थ्व परम रूप व सौन्दर्ययात जि अवहेलना

याये मफु । झीगु थ्व मतिना कीगु थ्व

जीवन सिबे नं तःधंगु खं खः थःगु देश थः

जनता, मैया छकः लुमंका दिसं थःगु देश

गय् जुयाच्वन । थन मनूत स्वाःस्वाकं

नकय् दुनाच्वन । थुमिगु उद्धार यायेगु

थुमिगु भि यायेगु कीगु कर्तव्य । जि थ्वहे

देश व जनतायागु लागि ल्हाये धुंगु

की

जिगु जीवन छि लिसे स्वाका हयेगु उचित भाःमपिया । उकि हे जि छि लिसे व सम्बन्ध त्वाथला व्छयेगु भि ताया ।

जुल्फिया - सम्मान धाधां थव जिगु अपमान मखुला ? जि छम्ह अवला मिसा खनाः जितः लाकामं प्यंकाः वांछये त्यनागु मखु ला ? देश व जनतायागु माया मतिना दुसा जिके नं वहे देश व जनतायागु भक्ति थनाः थःम्ह सहचरी, छम्ह दासी यायेगु धकाः थःगु कर्तव्य जू वनी ।

दशरथचन्द - जि थव खँय बांलाक बिचाः यानागु दु मैया । थौं थव देशयागु उन्नतिया घाघः राणात जुयाचवन । थुमिसं जनतायागु हि तिसिनाः उमित अन्धकारय लाकाः छम्ह राणातयगु हे स्वार्थ जक पूर्ति यायेगुली थःगु भि खनाचवन । जि थुमिगु विरोध याये माःगु दु । थवहे पुचल्य छिमि व्वा छिमि दाजु किजार्पि नं खः । खः इपि बत्लाः । इमिके शक्ति दु, धन दु, जन दु । इमिसं जिगु कर्तव्य पालनयात सह याइ मखु । जनता पक्षयागु जिगु सयात मदयेकेया निरिति इमिसं छन्हु जितः स्याइ । राणा परिवार देशया शत्रु । गुबलय तक इमिसं जनता व देश धाइ मखु उबलय तक देश व जनतां गय सुख सिइ ? धाथे धाये माल धाःसा देश व जनतायागु जिम्मेवारी थौं जुजुं तक नं चाये धुकल । राणातयसं यानाचवंगु अन्याय । मैया छन्त जि ह्येके मखु, धाथे जुजुं नं जिमिगु थव विरोधय व्वति काइगु आशा दु ।

जुल्फिया - छिगु खँ न्यलिसे जिगु व्याकक म्हगस व्याकक आसा चू चू दना वनाचवन । जि छिके छता खँ न्यने, जुजुं हे थव खँय व्वति काइगु जुसेलि छाया छिकपि सफल मजुइ ला लय ? हानं जिनाप जीवन हने मजिउगु

ख गनं पिहां वइ लय ? जि छितः विश्वास बिइ झोगु मतिनाया नामय जि छिगु बिचालय गुबले घाघः जुइ मखु । माल धाःसा जि नं थःगु हि बाः वयेकाः अन्याय व अत्याचारया विरोध याये । जितः छि त्वःता दिइ मजिउ ।

दशरथचन्द - जुल्फिया मैया, जि छिगु म्हुतुं छु न्यनाचवना ? छिगु थव आज्ञायात जि शिरोपर याये । तर जिगु छगू छिके विन्ति दु दं बंद जक थव कीगु संबन्ध स्थापित जुइ फइ । उलिया दुने जिपि सफल जुइ फत धाःसा झोगु वैवाहिक संबन्ध स्थापित जुइ । छुं जुयाः उलिया दुने हे थुगु संघर्षय जितः राणातयसं स्याःसा छं जितः त्वसंका व्छये माः । जिगु थव अपराध मखु धकाः बिचाः याये माः ।

जुल्फिया - जि थःगु बिचाः यायेगु जिगु हे ज्या । तर छि सफल जुइमा । छि जितः अपमान याःगु मखु धइगु खँय निर्धक्क जि, जि आः वने ।

पिने आठवहरियात चाःहिला चवन ।

जि जिगु पालय वने । वने न्हः छिगु पालि छकः जितः भागि याके बिउ । (पालि भवगुइ) (जुल्फियायात थनाः घयगुइ)

दशरथचन्द - थव संघर्षय न्ह्यचिले, छन्हु लिपा छन्हु न्हापा कीगु थव देश, झी जनतां सुख सिइ धइगु जितः पूर्ण विश्वास दु ।

जुल्फिया - छि सफल जुइमा, छिगु जय जुइमा ! (जुल्फिया पिहां वनिइ) (बुलुहुं धकि कुतुं वइ ।)

शहीद गंगालालः छगू संस्मरण

प्रेमबहादुर कसा

चकूचा जुयाः नं तुइसे चवनाः बांलासे चवंम्ह गंगालाल दरबार हाइस्कूलय् व्वना चवनाबल्यनिसें हे म्हसिउ । जि स्वयाः चवय्यागु कक्षाय् व्वनाचवंम्ह । अर्कि मनू म्हसिउसां न्वतुसुतु मरु ।

दरबार स्कूलय् हे उर्दू-फार्सी व्वंकीम्ह मौलवीयाके जि ला न्हापांनिसें हे व्वना चवनागु । छय्ये नं व्वंवनेगु याना । छन्हु गंगालाल नं वयाः 'अलिफ, बे, पे' व्वना-चवन । प्यन्हु-प्यान्हु वल, व्वन । अनलि मयः । जि वनेव व वनीगु । अर्कि आः नं नतुसुतु मरु ।

क्लास ८ उत्तीर्ण जुइव क्लास ९ निसें सरकारी भत्ता नयाः जि पटनाय् व्वं वना । ताल्लाया विदाय् नेपाः वया । लैय् छवः-निक्वः नापलायेगु, उलि हे । रामराज तुलाधर वया सहपाठी जूगुलि ला मसिउ, न्हावले निम्ह नाप-नापं जुइगु खं । महावीर स्कूलय् आखः व्वंकीम्ह जूगुलि त्याय्म्हतय् पुचल्य् गङ्गालालया बारे खँहाबल्हा जुइगु स्वाभाविक हे खः ।

विदा फुत । जि हाकनं पटना वना । मार्च महीनां मैट्रिक जांच विद्याः नेपाः वयाबल्य् थनयागु वातावरण पाना चवंगु खन । जि नं हिन्दूस्थानया फसं कयेका वये धुंम्ह जूगुलि न्हापाथे 'टू टेन जैक' व 'वयारम बोर्ड' जक म्हिताः बिदा फुके मास्ते मवल । थम्हं ज्वना वयागु सहात्मा गांधीयागु आत्म कहानी व मेमेगु राजनैतिक सफू स्वयाः हि छयाना चवना । जि सफू ज्वनावःगु दु धयागु सीकाः छन्हु धर्मरतन यमि सफू कायेगु मतिइ तयाः जिथाय् वल ।

वं चवयातःगु नेपाली भाय्यागु सफू छगू नं जितः बिल । घौछि-निघौ खँ त्हाये धुंकाः जिके दुगु छगू-निगू सफू बिया व्छया । गंगालाल नाप स्वापू तयेगु ज्या थुकि हे यात ।

छन्हु जि सफू कायेत यमिजुया साबुं पसल्य् वना । गङ्गालाल नं अन हे चवंचवंगु, यमिजुं निम्हसिगु परिचय याना बिल । छगू, निगू, खँ जुल, सिधल । अनलि जि बरोबर यमिजुया पसल्य् वनेगु याना । गङ्गालाल गबले दु, गबले मरु । यमिजुं गङ्गालाल स्वये जकं मचाचा, तर न्याक्क हे जोश दुम्ह धकाः जितः कन । ख नं खः, गङ्गालाल खँ त्हाइबल्य् साधारणम्ह मनुखं त्हाइथे मजू । भावपूर्ण जुयाः नं उकी छुं तं सुलाचवंगु दु ला धयाथे चवनीगु । हिन्दुस्थानय् थम्हं स्वया वयागु हडताल, जुलूत, भाषण आदिया खँ कनेबल्य् खूब हे ध्यान तयाः न्यना चवनीगु । खँय्, खँय् छन्हु वं धाल-- "थौं छम्ह मनुखं अरबी सल गया वयाः मोहन शम्शेर, वबर शम्शेरपनि धवाकाय् खामय् तयाः पर्चा बिया थकल हौं ।"

जिगु जांचया नतीजा पिहां वये धुंकल । पटना कलेजय् भर्ना जुइगु दरखास्त व्छयाः नं स्वीकृतियागु लिसः वये धुंकल । ताल्लाया विदा मफूनिगुलि जक जि थन हे थानाचवंगु । गङ्गालालयागु सम्पर्कं जिगु हि नं न्हिया न्हियं ववाना वया चवन । यमिजुया पसः नापं मुस्तां छम्हस्या नं साबुं पसः दु । यमिजुं व हे साबुं पसत्या मुम्मांयात गबले बिस्कुट, गबले चानाभुजा न्याके व्छयाः जिमित

नकीगु । जिमित त्वनेत लः नं वयात हे कायेके वृद्धिगु ।
जवं छवं व न्होने चर्वापि पसत्यातय्सं जिमित पुलु पुलु
स्यया चवनीगु । उलि जक मखु । गङ्गालालं गबले
गबले यमिजुयात थनाः थः ताथय् चवनाः साबु मिया
चवनीगु । अले अज्याःबल्य् पसःधिकं पिने छगःहे
थल्य् तयः थः व मुस्मां निम्हसिनं काकां नयेगु याना
चवनीगु । साबु मिमिउं इतिइति न्हिला चवनीम्ह गंगालाल
मुस्मां नाप छवः हे थल्य् काकां चानाभुजा न्हया चवनी-
बल्य् सुं शत्रुयागु छयं न्हया चवनला घयागु भाव वया
मिखां पिजवया चवनीगु । “ थौं थाय् थासय् राणाशासन
यात वः बियाः पर्चा व्हला तल हं ” धका यमिजुं छं
न्हयथन । “ न्हाचः मचा छम्हस्यां लैय् कया हया धकाः
जितः बिउगु, थन हे दु ” धकाः गङ्गालालं तीजक मिहचां
लिकाल । पर्चा लिथो यानातःगु जुयाचवन । राणाजीतय्त
धाये जिवव धयातःगु दु ।

जुलाइया निगूगु वालय् कलेज चालीगु जूगुलि न्हापांगु
वाल्य् हे जि वनाव्छया । जि पटना थयनाः स्वःहुचां मडु-
वं यमिजुयागु पौ थयंकःवल । शुक्रराज शास्त्री वंगलय्
भाषण बिउगु व अन हे गङ्गालालं न्वचु बिउगु छं उकी
दु । उकी हे नेपाल भाषां कविता छुपु नं तयाहःगु दु । पौ
व्वने धुनेवं जिके नं कविता दना वल । उघिमय चवयोः-

अन दु, थन मडु, थन दु, अन मडु,

गन दु, गन गो शान्ति जगतय्,

शान्ति केवल भ्रान्ति मनया

क्रान्तिया आ काल बखतय् ।

मेगु छं छुं मचवसे थव हे कविता फिचिलं ति चवयाः व्छया
हया । निगूगु विश्व युद्ध जूगु दखि धयाथे दये धुंकल ।
हिन्दूस्थानय् नं तसकं गोलमाल । जिगु पौ यमिजुया
ल्हातय् लाः मलाः मस्यु । छन्हु छेयागु पौ वल
यमिजु व गङ्गालाल सुद्धा आपालं मनूत धर पकड जूगु
छं उकी दु । जितः क्वालखं लुना थें जुल । हानं मेगु पौ
वल शुक्रराज, गङ्गालाल, दशरथ चन्द व धर्मभक्तपित

स्यागु छं चवयाहल । गङ्गालाल छम्ह तोता मेपि सुं शहिद
जि म्हमसिउ । नुगलय् वयागु हे छवाः जक जुयाः सिमां
कुतुवःम्ह माकः थें जुया चवना । उकुन्हु जि छुं हे मनया ।
कन्ह्य् कुन्हु निसें ला नयेगु त्वःता बिया । च्वाला क्षिला
लिपा एम. एन. राययागु रंडिकल डेमोक्रेटिक पार्टीया
सदस्य जुइ धुंकाः तिति ला नयेगु याना ।

थव जुल १९९७ सालयागु छं । गङ्गालाल संत ।
तर, वं सचाययेक पिना थकूम्ह जि हा कयाः स्वाना वल ।
९८ साल हा कायेगुली वन । ९९ सालय् ‘नेपाल प्रजातन्त्र
संघ’ बुया वल । थव हे संघया संगठन यानाः २००४
सालय् राणा शाही विरोधी ऐतिहासिक सत्याग्रह काठमाडौं
उपत्यकाय् जुल ।

झी जुजु बीरेन्द्रया

शुभराज्याभिषेकया

लसनाय्

“सिनु” निलायी

विशेषाङ्क जुयाः

पिदनीगु जूगु दु ।

ग्यसुलाःगु चवसु, बिज्ञापन

बियाः व ग्राहक जुयाः

ग्वाहालि यानादिसँ ।

म्वानाचवंगु जातिया म्वानाचवंगु थाय्

— भूषणप्रसाद श्रेष्ठ

थौं तक्क उपत्यकां पिने जूगु नेपाल भाषा साहित्य सम्मेलनय् तानसेन, कापा, नारायणघाट लयात्मक चिनाखँ जुयाः ल्यनाचवंगु दु । नेपाःय् नेवाःत कलाकृति, संस्कृति मले साहित्य प्रेमि जूगुलिं यक्व विदेशी विद्वान्तय्सं सुसंस्कृत, सुसभ्य जाति धकाः नां छुना थकूगु दु । श्रुतियात लवयेक की थौं तक नं संस्कृति ह्यः, कीत साहित्य यः । उकुन्ह पौष १२ व १३ गते पोखराय् जूगु बृहत् नेपाल भाषा साहित्य सम्मेलन थ्वहे खँ कं ।

इलय्-व्यलय् सिद्धिदास बुद्धि, कवि गोष्ठी, साहित्य सम्मेलन याना वडचवंगु पोखराय् ६०% [प्रतिशतं] मयाक नेवाःत दु । नेवाःत न्ह्याथ्याय् चवसां, न्ह्याथ्याय् वसां संस्कृति साहित्य प्रेमि धेगु खँया सकलिगु छगू इसि पोखरामि, इमिसं कयेच्यानाचवंगु संस्कृति व इमिसं प्वंकाचवंगु साहित्य प्रेमं कयं । पोखराया मां-भाय् प्रेमि, साहित्यिक भाजु-मय्जुपिसं स्वनातःगु 'मां भाय्या मू लुखा' नांगु संस्थां अन नेपाल भाषाया छगू सफू कुथि स्वनेगु ताः तःगु जुया चवन । उगु हे ताः पौष १२ व १३ गतेया बृहत् सम्मेलनय् हिल । अथेहे ला बला न्ह्यवनिसें प्रचार ज्या शुरू जूगु उगु साहित्य सम्मेलन छुं कारणबस लिज्यां वनाः पौष १२ व १३ गते लाःवःगु छः । उगु सम्मेलनयात बृहत् रूप बीत गवसाः छलः 'मां भाय्या मू लुखा, पोखरां' येँ, यल, खप, तानसेन व मेमेथाय्या यक्व साहित्यिक व भाषा प्रेमि भाजु-

मय्जुपिन्त व्वनापौ इन । पोखराया भाषाप्रेमि, साहित्य-प्रेमि वाजुकिजापिसं इंगु व्वनापौयात नुगः बियाः येँ, यल व खपं हे जक बसय् दनाः अनथ्यं वनेमालं नं न्हिलाः न्हिलाः प्रस्थान यात । निन्हतक वंगु निगः बसय् येँ, यल, खपया नांजापि भाषाप्रेमि, साहित्यकार भाजु मय्जुपि, यक्व यक्व हे नवोदित साहित्यकार भाजु मय्जुपि व गायक गायिका पासापि दुगु खः । म्वाःम्वाकं स्वगंया अभियान याःवने त्यपिनि थें चक्कं ह्वालं भाषा प्रति अनुराग व साहित्य प्रति अगाध ममता पिज्वया चवन । थ्वहे अगाध ममता व अनुरागं यानाः येँ निसें पोखरा थ्यंगु अपाय् मछि हाःगु लहे चिकिचा हाकःगु गलिचा थें जुया बिल ।

सिचुगु फसय् इवःलाक दनाचवंगु माछापुछ्रे, अन्नपूर्ण व मेमेगु च्वापुगुंया व्वस्सं, नेपाःया नांजाःगु ताल मध्ये छगू फेवा ताल अरु न्ह्याखेर स्वःसां न्ह्यइपुगु प्राकृतिक मनोरम दृष्यं छायापियातःगु नाइसे, वनातुसे चवंगु पोखरा शहरया लिक्कसंगु पृथ्वीनारायण क्याम्पसया खयलय् येँ, यल, खप, पोखरा व मेमेथाय्या सलंसः भाषाप्रेमि, साहित्यकार, गायक भाजु मय्जुपि व स्थानिय यक्व यक्वहे जनतां ख्यः चं चं धायाचवन ।

२०३१ पौष १२ अर्थात १०९५ थिला १४ ...
... शुक्रवार ... कुन्ह — पाय्छि इलय्हे नेपाल भाषाया नांजाःम्ह महाकवि भाजु चित्तधर 'हृदय' जुं

‘बृहत् नेपाल भाषा साहित्य सम्मेलन’ या धर्क कापः उलादिल । थुकुन्हुया मुञ्ज्या नापलय पोखराया वयोवृद्ध भाषाप्रेमि भाजु मरसानीयात रययेगु ववःजित । दथु दथुइ न्हिपि व पुर्लापि साहित्यिक भाजु मयजुपिपाखें उत्कृष्ट रचना ववनेगु ज्या व नांजाःपि साहित्यकार भाजु फत्तेबतादुर सिंह, योगेन्द्र प्रधान, धर्मरत्न ‘यमि’ व मेमेपिपाखें न्वचु बीगु ज्या जुल ।

कन्ह्य १३ पौष २०३१ कुन्हु हाकनं वहे छ्यलय्, उलिहे न्ह्याइपुगु फस्य भाजु ? प्रधानाङ्गया सभापतित्वय् सम्मेलन शुरू जुल । थुकुन्हु नं नांजाःपि साहित्यकार भाजु पूर्णदास श्रेष्ठ, प्रेमबहादुर श्रेष्ठ, पद्मरत्न तुलाधर, व मेमेपिसं नेपाल भाषा, थुकिया साहित्य, संस्कृति थुकियात जुयाच्चंगु अन्याय, अत्याचार, थुकिया गतिविधि व मेमेगु यक्व खँयात कयाः न्वचु बियादिल । यक्वहे पुर्लापि व न्हिपि साहित्यकार भाजु मयजुपि व पोखराया नवोदित साहित्यिक भाजुपिसं नं थःगु स्यल्लाःगु च्वसु ववनाः न्यंकादिल ।

निन्हु यंक जूगु साहित्य सम्मेलनय् पाठ जूगु चिनाखँय् भाजु श्रीकृष्ण ‘अनु’, प्रविण शुक्ल, भगतदास श्रेष्ठ व मेमेपनिगु कवितां विशेष बांलानाः नं अन प्रभाव लाकल, अथेहे बाखंपाखे मयजु मनदेवी तण्डुकारं न्याक्कहे प्राभावित याःगु सी दु । अथे ला प्रत्येक रचना उलिहे उत्कृष्ट, उलिहे जनवादी । सम्मेलनया दथु दथुइ नांजाःपि गायक भाजु-मयजुपि विशेष यानाः भाजु भृगुराम श्रेष्ठ, बिस्नु श्रेष्ठ, असीम प्रधान, राजु तुलाधर, किरण प्रधानपिसं न्यमिपिन्त प्रभाव लःकूगु दु ।

न्ह्याइपुक्क अले कः कः धायेक जुयाच्चंगु सम्मेलन ववचाय् न्ह्याः गवसाः खलःपाखें भाजु सूर्यवीरजुं प्रतिवेदन न्ह्याव्वया दिल । सम्मेलनया अन्त्यय् मां भाय्या मू लुखाया नायः भाजु प्रेमबहादुर श्रेष्ठजुं भाषाया महारथि की

कवि चित्तधर ‘हृदय’ जुयात अभिनन्दन पौ लिसें मयकलं स्वयाः नेपाल भाषाया गुगु नं छ्यलय् छ्यलेत पोखराया भाषा प्रेमि दाजु किजापिसं लःल्हाःगु द्वःछि दां नं लः ल्हाना दिल । थुगु छ्यलय् किदं किनिदं न्ह्यावनिसें स्वांमाः ववखायेगु त्वःता वयेधुं कूम्ह की कवि ‘हृदय’ जुं भाषा साहित्य व संस्कृतिया लागि धौछिसां स्वांमाः ववख ना बिया दियाः भाषाप्रति थःगु अगाध माया ममता वा अनुराग वयना दिल । नापं थःत अभिनन्दन पौ लिसें छल्लाःगु द्वःछि दां नं पोखराय् नेपाल भाषा प्रचार यायेत धकाः मां भाय्या मू लुखायात तुं छळाया दिल ।

थुकुन्हुहे बहनिइ पाय्छि इलय् वहे न्ह्याइपु छ्यलय् चारपाते वलव, खवप, ख्यालः खलः, पासासुना, कमलाछि व मेमेगु खलःपाखें तसकं तसकं हे न्ह्याइपुगु छ्यालः, प्याखं वयनेगु व म्ये न्येकेगु ज्या जुल । थुगु सांस्कृतिक ववज्याय् नेवाः जाति जक मखु मेमेगु जाति नं उलिहे मन बियाः ग्वाहालि याःगु थ्व भाषाया नायु पहः खः । सिक्किमया मयजुं हालादीगु ‘माया रे रतन जि नं छुंके माया रे’ म्ये नेवाः म्ये न्ह्यागु जाति हाःसां उलि हे बांलाः, उलिहे हिसि दु अले उलिहे हाले अःपु धैगु खँ वयं ।

थुगु सांस्कृतिक ववज्या स्वयेत पोखरा सहरया दाजु-किजा तःकेहेपि जक मखु गामं गामं निसें मेमेगु जातिया दाजुकिजापि व पोखराया अवर्णनिय दृष्य स्वयेत वःपि पर्यटकत नं उलिहे उत्सुक जूगु व उगु सांस्कृतिक ववज्या इमित तसकंहे प्रभाव लाकूगु दु धैगु खँ चवना चवनेथाय् मदयेक छ्यलय् मुंगु जन समूह व उज्वःगु चिकुगु इलय् नं मन बियाः स्वःगु, गबले छयः थक्क न्ह्यासा गुबले संगः थक्क लापा थाःगुलि सी दु । थुज्वःकथंया सफलता हासिल याये फुगु भाषाभाषिपनिगु कार्य तत्परता व स्थानिय पोखराया दाजुकिजा तःकेहेपिनि सहयोग खः,

व्यक्तिके ल्यहे पुया च्वंगु भाषा साहित्यप्रतिया समता खः ।

पोखराया कनां कनेमफुगु बांलाःगु दृश्य, पोखराया बाजुकाजा, तहकेहेपिनि सद्यवहार व न्ह्याइपुक्क न्ह्याज्यां वनाच्वंगु ई व चहःपहःयात वानाः मंमदु मंमदु साहित्य प्रेमि व भाषा प्रेमि भाजु मयजुपि लिहां वयेमाल । पोखरां थःथःगु छेय् लिथ्यंसां तवि अनया चहःपहः भाषा प्रेमि भाजु-मयजुपिनिगु सुगलं गुबले हया वनीमख ।

पोखरा त्वःताः जिपि अर्थात भाजु राजा शाक्य, भाजु केशव सायपि, भाजु राजबहादुर कसाः, भाजु पुरुषोत्तम शाक्य, भाजु धूरिकाजी कसाः मयजु प्रजादेवी शाक्य व थव च्वसुया च्वमि पाठ्पा; तानसेन थ्यन अन जिमिसं पोखराय जुवव खेक्व खं कना । अनय पि नांजाःपि भाषाप्रेमि साहित्यकार भाजु चिनियालाल बज्राचार्य, भाजु बुद्धरत्न शाक्य, भाजु जगतबहादुर जोशी व मेमेपि पासापि अथेहे ज्ञानमाला भजन खलः, दाग खलः व मेमेगु संस्थायापि हनेबहःपिसं जिमित तानसेन चाःहुइकेगु जक मखु छगु परिचय गोठो नं यानाः तानसेनय नेपाल भाषा साहित्यया गतिविधि बारे खं न्ह्यथना दिल । व्यक्तपिसं जिमित अन यक्व न्ह्यापा नासः खलकं वयंगु सांस्कृतिक ब्वज्यां तमकं प्रभाव लाकूगु व आःतकं उगु ईया पहःचहः त्वःमसनिगु खं नं कनादिल । नाप ये, यल व खवयापि नेवाःतसे जायाच्वंगु उगु तानसेनय स्कूलया तय नेपाल भाषा ब्वकेगु व अनं नेपाल भाषां छगु साहित्यिक पौ पिकायेगु बिषय खं जुल, अले जाकनं हे छगु बृहत् साहित्य सम्मेलन व सांस्कृतिक ब्वज्या यायेगु व तानसेनय च्वसापासाया कचा स्वनेगु बिषयय् खं जुल । जिपि तानसेन खनाः अतिहे प्रभावित जुया । वयकःपिनि छह उध्वः च्वनाबीगु इनापयात जिमिसं पूर्वके मफुत । जिपि तानसेन बुटवल, भैरहवा जुनाः बीरगंज वया । अन नं छह न्यायम्ह साहित्य प्रेमि भाजु केशवप्रसाद श्रेष्ठ नाप लानाः बीरगंजय नेपाल भाषाया

नी या धापू

नेपालय राणातय निरंकुश जहानया शासन ववथलेत थःगु ज्यानया बलिदान याःपि शहीदत धात्थे महान खः । देश व जनताया भिया निति इमिसं याःगु त्याग व बलिदान सकल नेपाःमितय निति छगु आदर्श खः । यःगु व्यक्तिगत सुख स्वार्थयान त्वःताः देशया सम्पूर्ण जनताया सुख सुबिधाय निति थःगु जीवन तक नं पायेगु महान आदर्शया लेंगु क्यानावपि शहीदत धात्थे अमर खः ।

शहीदनय महान त्याग व बलिदान व इमिगु बीरताया कदर यानाः कोसं दैय्दसं शहीद न्हि न्यायेका च्वना । देश व जनताया निति शहीद जुया वपि महामानवतय थुकथं कदर जुइगु लुदनेबहगु खं खः । तर छता खं सकसिनं थुइके माःगु दु शहीदतयसं गुगु लक्ष तुनाः थःगु ज्यान तक बलिदान बिउगु खः उगु लक्षय थ्यकेत इमान्दारोपूर्वक न्ह्यायायेगु हे शहीदतय प्रति दकले त्वःगु श्रद्धाज्जलि जुइ उकि नेपालया जनताया सुख समृद्धिया निति फुगु सेवा यायेगु प्रण यायेगु हे धात्थेंगु अर्थय शहीद न्हि न्यायेकेगु जुइ ।

प्रचार व साहित्य सम्मेलनया सभावना बारे खं जुल । थुकथं न्ह्याइ वक जिमिसं छवाः बिका ।

न्ह्यापा न्ह्यापा तानसेन, पोखरा, कापा, नारायणघाट व मेमेथाय जूगु नेपाल भाषा साहित्य सम्मेलन अले थुगुसी उकुन्हु तिति पोखराय जुगु साहित्य सम्मेलन, तानसेनय जूगु वया मुँड्या व बीरगंजय जूगु खँलाबलेहां नेपाल भाषाया उज्ज्वल भविष्ययात पचिनं सुयाः बयं । स्त्रीज्जयात बलं ववत्यःलिसे उकि कीत छ्वावाइ थें भाषायात नं ववत्यःलिसे थुकिया उन्नति जुयां वनी धेंगु खँया सकलिगु दमि सरकारया छु ग्वाहालि मदयेक थःगुहे तुती आःतक म्बानाच्वंगु नेपाल भाषा खः ।

थःगु हे देशय् थाःगु जरी दुगु दोपत्तापर्सिया नितिं

जिमित लुमंका दिसँ

छिकपिसं धाःथे च्वंक मन लुदंक तिनखाः, सिसिमा, ड्रेस कापः बोर्डर नं
जिमिसं थाना बी फु

नेपाल सिल्क गार्मेन्ट इण्डस्ट्रिज

जमलटोल, (विश्वज्योति हल नापं)
कान्तिपुर

फोन नं० ११२९० व १४३२७

झी जुजु वीरेन्द्रया सुइदँ बुन्हिया लसताय्
वसपोलया ताआयु मनं तुना ।

शेर मार्का, चांद मार्का व स्वस्तिक मार्का सुकाया उत्पादक
सिद्धिथूद इण्डस्ट्रिज प्रा. लि.

ज्यासः

येँ । फोन नं १३२०६

मू ज्याकुथि

मखंत्वाः, येँ । फोन नं. १४०५३

झी जुजु वीरेन्द्रया सुइदँ बुन्हिया लसताय्
वसपोलया ताआयु मनं तुता ।

बैय् छायेपेगु विभिन्न साइज व डिजाइनया
मोजाय्क टेराउजो टाइलया उत्पादक
दी कन्क्रोट मासनरी वर्क्स

ज्यासः

टेकुसी, केपु । फोन नं. ११८२१

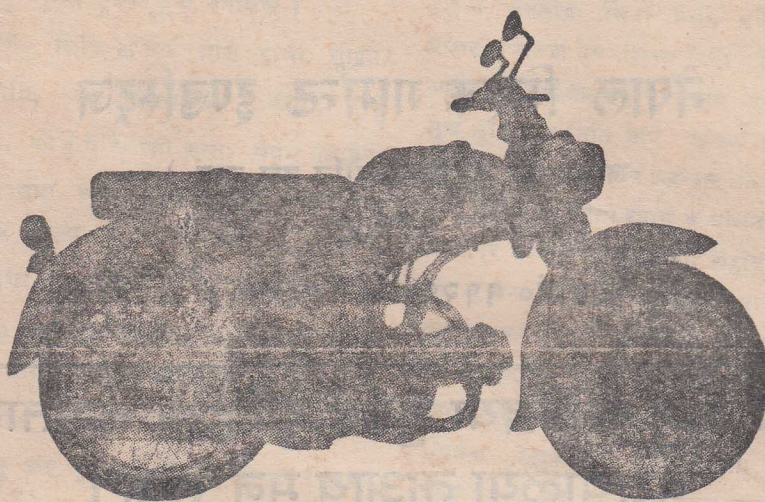
अफिस व ब्वसा क्वथा

मखंत्वाः, येँ । फोन नं. ११८८०

भी १८/१५५

का. म. अ. द. नं. २२/११०

★ होण्डा ★

HONDA

मोटर साइकल व स्पर पार्ट्सया निंति लुमंका दिसँ ।
अथे हे होण्डा पावर टेलर व होण्डा जेनेटर नं जिमिथाय् हु ।

स्यामुकापु ट्रेडीङ्ग कंपनी

ज्योतिभवन, कान्तिपथ, कान्तिपुर

फोन नं. ११४६०

थाकू :— नेपाळ प्रेस, ६/५६= शुक्रपथ, येँ ।